

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Fakulta Tělesné výchovy a sportu

Analýza individuálního herního výkonu

Vedoucí diplomové práce:

PhDr. Mario Buzek, Csc.

Zpracoval:

Karel Prančl

The Analysis of individual playing performance

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracoval samostatně a veškerá použitá literatura je uvedena v seznamu bibliografické citace.

A handwritten signature in blue ink, which appears to read 'Karel Práněl'. The signature is written in a cursive style and is underlined.

Karel Práněl

Touto cestou bych chtěl také poděkovat PhDr. Mariovi Buzkovi, Csc. Za odborné vedení této práce, za praktické rady i za možnost využití jeho zkušeností v této problematice.

Svoluji k zapůjčení této diplomové práce ke studijním účelům.

Prosím, aby byla vedena přesná evidence vypůjčovatelů, kteří
musí pramen převzaté literatury řádně citovat.

Jméno a příjmení: Číslo obč. průkazu: Datum vypůjčení: Poznámka:

Abstrakt

Název práce:

Analýza individuálního herního výkonu.

Cíle práce:

Definovat, jaké nároky klade dnešní vrcholový fotbal na hráčskou funkci útočníka v závislosti na herním systému jejich družstva (tzn. týmy, jež se na turnaji prezentovali rozestavením 4 – 4 – 2, rozestavením 4 – 2 – 3 – 1 a rozestavením 4 – 3 – 3). Získané výsledky použít jako podklady pro tréninkový proces.

18

Metoda:

Výzkum je proveden metodou nepřímého pozorování videozáznamů přímých přenosů Česká televize z ME 2004 v Portugalsku. Konkrétně se jedná o kvalitativní a kvantitativní analýzu technicko – taktických činností vybraných hráčů.

Výsledky:

Výsledky této analýzy se staly podkladem, pro nastínění vývojových trendů ve hře útočníků elitní úrovně.

Klíčová slova:

Fotbal, útočník, individuální herní výkon, kvalitativní a kvantitativní analýza.

Abstract

Title:

The Analysis of individual playing performance

Objectiv:

To define, what are the requirements of todays elite football on the function of attackers in whole team playing systém (it means teams that has presented at the tournament with spacing 4 – 4 – 2, 4 – 2 – 3 – 1 and 4 – 3 – 3). Obtained results will be used as material for training process.

Method:

Research is made by the method of adjective sighting of video live transmission of Czech TV from European Championship 2004 in Portugal. It is about qualitative and quantitative analysis of technical and tactical activities of chosen players.

Results:

Results of this analysis are background to design development trends in the play of elite forwards.

Key words:

Soccer, forward, individual playing performance, quantitative and qualitative analyse.

Obsah

1. Úvod.....	8
2. Teoretická část.....	10
2.1 Definice základních pojmů	10
2.1.1 Sportovní výkon.....	10
2.1.2 Individuální herní výkon.....	11
2.1.3 Týmový herní výkon.....	18
2.1.4 Sportovní trénink.....	20
2.2 Rozbor děje utkání	22
2.2.1 Herní činnosti jednotlivce	22
2.2.2 Útočné systémy hry.....	26
2.3 Teoretická východiska a rozbor příslušné literatury	29
3. Výzkumná část.....	33
3.1 Hypotéza	33
3.2 Cíle a úkoly práce	33
3.2.1 Cíle práce	33
3.2.2 Úkoly práce	34
3.3 Metodika	34
3.4 Kategorizace herního výkonu	35
3.5 Charakteristika sledovaných utkání	39
3.6 Hodnocení sledovaného hráče	41
3.7 Celková spolupráce sledovaných hráčů se spoluhráči v daných rozestaveních 4 – 2 – 3 – 1, 4 – 3 – 3 a 4 – 4 – 2.....	73
3.8 Srovnání sledovaných hráčů	76
3.9 Významné herní situace.....	78
3.10 Aplikace do praxe	91

4. Závěrečná část	92
4.1 Diskuze	92
4.1.1 Porovnání výsledků hypotézy a analýzy	94
4.2 Závěr	95
 Seznam použité literatury	 96

Přílohy

1. Úvod

Kopaná, fotbal, soccer. Jiné pojmenování stejného významu. Významu jenž putuje světem jako náboženství, které vyznávají miliony lidí. Tento fenomén dnešní doby je právem uznáván jako nejpopulárnější kolektivní hra na této planetě.

Každý malý fotbalista již od prvních dotyků s míčem touží vyběhnout jednou v barvách svého oblíbeného klubu na dokonale upravený trávník některého z proslulých fotbalových stadionů a vychutnávat si tu elektrizující atmosféru fanoušků při každém dotyku s míčem. Ještě větším snem je potom obléknout dres v národních barvách a vyběhnout před vyprodané ochozy s možností reprezentovat svou rodnou vlast na některé z vrcholných mezinárodních akcí.

Evropský šampionát neboli Mistrovství Evropy, je právě jednou s možností, kde si nejlepší fotbalisté mohou plnit své chlapecké sny a reprezentovat svou rodnou zem. Každé čtyři roky se při této příležitosti sjíždějí nejúspěšnější národní týmy z předešlé kvalifikace, aby se v závěrečných bojích mohly společně utkat o titul mistra starého kontinentu.

V této diplomové práci se budu věnovat zatím poslednímu evropskému šampionátu, poprvé ve své historii pořádanému Portugalskem. Samotný Portugalský národní tým ještě nikdy v boji o titul evropského šampiona neuspěl, a proto již od získání pořadatelsví, byl považován za velkého favorita. Tento fakt měl samozřejmě ohlas také u vrcholných organizátorů celé akce, kteří s vidinou šancí Portugalského družstva v domácím prostředí hodlali učinit tento šampionát ve všech ohledech průlomový a nezapomenutelný.

Organizátoři věnovali přípravám opravdu velké úsilí a tento fakt byl znát v celém průběhu turnaje. Na hráče čekaly moderní fotbalové stadiony s vynikajícím zázemím. Skvěle upravené hrací plochy umožňovaly předvádět fotbal té nejvyšší kvality. Tato skutečnost byla adekvátním způsobem doceněna také u fanoušků, kteří podporovali nejen domácí tým, nýbrž všechna družstva v celém průběhu turnaje a připravili jim nezapomenutelnou atmosféru. Portugalský tým se možná i díky této skutečnosti a doslova

národnímu šilenství skvělým způsobem zhostil pozice domácího favorita a po celou dobu turnaje bavil své příznivce vynikající hrou. Avšak ani tento šampionát se neubráníl drobným pořadatelským problémům, mezi které můžeme zařadit výkony některých rozhodčích, problémy s distribucí vstupenek či neukázněností některých fanoušků. Tyto problémy ale nejsou otázkou pouze jednoho šampionátu a jejich řešení je bezesporu dlouhodobější.

Záměrem této práce je analýza hráčské funkce se specifikací na útočné hráče nejvyšší světové úrovně. Jedná se o hráče, jenž se svými týmy postoupili do čtvrtfinálových utkání tohoto šampionátu. Podle Táboorského (1989) je hráčská funkce součástí systému hry. Ve své podstatě zajišťují dokonalejší plnění hráčských úkolů a tím se významnou měrou podílejí na kvalitě herního projevu celého týmu. Určujícím faktorem hráčských funkcí je právě systém, jenž tým vyznává a v neposlední řadě také pravidla hry (především funkce brankáře). Typickým znakem hráčské funkce je právě prostor, ve kterém jednotliví hráči plní své úkoly. Tyto úkoly a nároky na jednotlivé hráčské funkce se postupem času mění a vyvíjejí. Moderní herní systémy a trendy kladou mnohem vyšší požadavky na jednotlivé hráče i jejich hráčské funkce a to nejen z hlediska fyzické připravenosti, týmové taktiky ale i mnoha jiných faktorů. S rozdílnými systémy přicházejí i rozdílné požadavky což znamená, že jiné herní úkoly budou kladeny na hráče v rozestavení 4 – 2 – 3 – 1, 4 – 3 – 3 i 4 – 4 – 2.

2. Teoretická část

2.1 Definice základních pojmů

2.1.1 Sportovní výkon

Sportovní výkon je charakterizován jako specifická pohybová činnost, jejímž obsahem je řešení pohybového úkolu, který vymezují pravidla daného sportu a v níž sportovec usiluje o maximální uplatnění výkonových předpokladů (Dovalil, 2002).

Dovalil (2005) dále vysoký sportovní výkon formuluje také jako aktivitu, která je specifikována dokonalým koordinačním provedením, jehož základem je komplexní projev mnoha tělesných i psychických funkcí člověka, podpořených maximální výkonovou motivací.

Sportovní výkon je komplex aktivit, rozvíjených dlouhodobým a cílevědomým tréninkovým procesem. Tento proces je závislý na požadavcích jednotlivých typů sportovních výkonů kladených na organismus ale také na osobnostní stránku sportovce. Charakteristika těchto požadavků přesněji vymezuje systém sportovního tréninku a patří k hlavním cestám vedoucím ke zvyšování výkonnosti. Je to proces dlouhodobý a je výsledným projevem výkonnostního rozvoje sportovce. Jsou v něm obsaženy tyto faktory:

- vrozené dispozice, tyto dispozice mají povahu vloh, nadání či talentu. V závislosti na pohybové činnosti se některé z dispozic aktivizují a rozvinou. Dále již hovoříme o talentu.
- vlivy přírodního a sociálního prostředí, tyto vlivy podmiňují vývoj jedince i jeho vrozených dispozic. Konkrétně to jsou časové možnosti a materiální podmínky, které se největší měrou podepisují na kvalitě a rozsahu pohybového rozvoje jedince.
- vliv tréninkového procesu, představuje dlouhodobé a cílevědomé působení tréninkového a soutěžního zatížení.

Na formování sportovního výkonu pohlížíme jako na proces, jehož výsledkem je komplexní pohybové jednání, ve kterém se sportovec pohybuje jako subjekt realizující své cíle.

Sportovní výkony jsou velice různorodé a požadavky, které kladou na sportovce se proto enormně liší. Z hlediska motoriky to například mohou být sportovní výkony realizované cyklickými pohybovými činnostmi (běh, plavání, cyklistika), či pohybovými činnostmi acyklickými (vrhy, hody, vzpírání). Jiné sportovní výkony jsou charakteristické bohatými pohybovými kombinacemi, jako je například krasobruslení, či gymnastika. Nejvyšší požadavky z hlediska sportovního výkonu a pohybové náročnosti jsou kladeny např. na úpolové sporty či sportovní hry. V těchto sportech jsou výkony prokazovány tvořivou pohybovou činností ve velice proměnlivých podmínkách.

Vysoké požadavky jsou kladeny také na psychiku sportovce při řešení různých pohybových úkolů, na jeho fyziologické funkce, ale i na energetické zajištění činnosti.

Sportovní výkon klade vysoké požadavky na organismus sportovce. Tyto požadavky je nutné specifikovat a na základě společných znaků je seskupovat do příbuzných skupin.

2. 1. 2 Individuální herní výkon

Každá pohybová činnost je zaměřena na řešení specifického herního úkolu a chápeme ji jako herní činnost jednotlivce.

Dobry (1988) specifikuje individuální herní výkon jako sumu herních dovedností realizovaných hráčem v utkání. Vyjadřuje vývojový stupeň způsobilosti hráče podílet se na týmovém herním výkonu. Herní dovednost je přitom obecné označení každé herní činnosti jednotlivce. Stává se jí každý pohybový akt, nebo složitější pohybový celek, který se váže k řešení specifického herního úkolu, který je výsledkem učení, praxe a získaných zkušeností, který představuje relativně trvalou změnu chování a jednání.

Herní dovednosti jsou spatřovány jako komplex všech výkonových faktorů. Rozvíjejí se a kultivují na základě, do něhož vstupují různé skladby schopností. Schopnosti chápeme jako relativně stálé, obtížně ovlivnitelné praktickou činností. Mají obecný charakter i obecné označení dovednosti a jsou označovány jako konkrétní činnosti. Bylo prokázáno, že s rozvojem dovednosti se mění skladba schopností, tvořících její základ.

Individuální herní výkon představuje specifické zatížení. Toto zatížení působí na:

- funkce vnitřních orgánů a metabolické procesy – bioenergetické determinanty
- funkce hybného systému – biomechanické determinanty
- řídicí činnosti CNS a psychických procesů (kognitivních, volních, emočních a motivačních) – psychické determinanty

Bioenergetické, biomechanické a psychické determinanty představují subjektivní předpoklady individuálního herního výkonu, složené z mnoha herních dovedností. Umožňují hráči způsobilost, podílet se na týmovém herním výkonu. Individuálně odlišné výkonové předpoklady i individuálně odlišné stupně vývoje participace způsobují, že hráči realizují objektivně stejné požadavky s rozdílnou kvalitou (Dobry, 1988).

Bioenergetické determinanty individuálního herního projevu

Individuální herní výkon je charakterizován vnějším pohybovým projevem a vnitřní odezvou, podmíněnou především uspokojováním bioenergetických nároků herní činnosti (Dobry, 1988).

Biomechanika nám poskytuje poznatky o mechanických principech činnosti hybného systému, fyziologie odhaluje poznatky o stavbě a složení svalů, adaptačních změnách ale i svalovém a systémovém metabolismu a jeho zajištění.

a) Typy svalových vláken – skládají se ze čtyř odlišných typů s různými funkcemi, strukturálními a biochemickými vlastnostmi.

- Typ 1 (SO) – jsou pomalá oxidativní vlákna, dobře vybavená pro dlouhotrvající činnost a pro oxidativní krytí energetického výdeje
- Typ 2 A (FOG) – rychlá oxidativně glykolytická vlákna získávající energii glykolýzou.
- Typ 2 B (FG) – rychlá glykolytická vlákna umožňující maximálně rychlý stah a maximální nasazení svalové síly. Převažují v nich enzymy neoxidativního metabolismu. Jsou předpokladem pro rychlý a výbušný výkon.
- Typ 2 C – vlákna nediferencovaná, embryonální. Vyskytují se ve svalech v průběhu embryonálního vývoje a postupně se definují na rychlý typ (2 A, 2B) nebo pomalý typ (1).

Tyto typy svalových vláken jsou v různých kosterních svalech zastoupeny v odlišném množství. Toto množství je podmíněno dědičným vkladem.

Jednotlivé typy vláken jsou diferencovaně využívány při různé intenzitě a objemu pohybové činnosti.

b) Bioenergetické zabezpečení herního výkonu – rozlišuje pohybové činnosti závislé na funkčním stavu systému bioenergetického zabezpečení a činnosti závislé převážně na funkčním stavu kosterně svalového systému.

- *s převažující intenzitou* – rychlostně silové nároky, jejichž podkladem je větší zapojování „rychlých“ vláken a uplatnění neoxidativního krytí energetických nároků
- *s převažujícím objemem* – déle trvající činnost (vytrvalost), jejíž podkladem je především zapojování „pomalých“ vláken s uplatněním oxidativního krytí energetických nároků.

Ve výkonu každého hráče můžeme v závislosti na průběhu utkání pozorovat nepravidelně se proměňující strukturu intervalů zatížení vyplněných činností vysoké, mezní intenzity a intervalů vyplněných střední a velmi nízké intenzity.

Komplexně můžeme říci, že požadavky na svalovou kontrakci při herním výkonu mohou být uspokojovány v závislosti na stupni silového nasazení a jeho trvání třemi způsoby:

- *neoxidativní alaktátové krytí* – zabezpečení krátkodobého zatížení submaximální intenzity (2 – 3 sekundy). Tyto nároky jsou kryty volnou zásobou ATP (adenosintrifosfát). Při překročení požadavků na ATP dodává potřebnou energii makroergní substrát CP (creatinfosfát). Tato zásoba je vyčerpána přibližně za 25 sekund.
- *laktátové neoxidativní energetické krytí* – toto energetické krytí nastává v situaci déletrvající náročné činnosti s následnou zvýšenou potřebou kyslíku. Velký význam zde má nízká mobilizační rychlost oxidativního systému. Při vyčerpání pohotové zásoby ATP se začne další ATP získávat pro svalový stah ze svalového glykogenu neoxidativní cestou. Důsledkem je snížení pohybové intenzity a hromadění kyseliny mléčné ve svalu, což v konečném pohledu prodlužuje dobu regenerace.
- *oxidativní způsob energetického krytí* – zabezpečení pohybové činnosti trvající déle než 90 s. Jde o činnost střední a mírné intenzity. Rychlost získávání ATP je několikanásobně nižší, než u předešlých dvou způsobů energetického krytí. Oxidativní získávání energie (oxidativní zóna, z glykogenu, krevního cukru, tuků atd.)

Způsob, jakým je hráč schopen pokrýt energetické nároky pohybové činnosti, v neoxidativní alaktátové zóně a v oxidativní zóně je rozhodující bioenergetickou determinantou úspěšného výkonu ve sportovních hrách. Cílem hráče je tedy osvojení optimalizovaného rytmu průběžné oxidativní obnovy pohotovostních zásob ATP-CP, vyčerpaných při realizaci klíčových herních činností jedince v utkání.

Biomechanické determinanty individuálního herního výkonu

Volní pohyb, ať už jednoduchý, nebo složitý, jednoho segmentu nebo celého těla, je veden silou, která vzniká při aktivaci jedné nebo více svalových skupin. Výsledný pohyb

při realizaci jakékoli herní činnosti není pouze výsledkem kontrakce jednotlivých svalů. Je to výsledek jasné interakce četných svalových skupin a různého využití vynaložených sil, které působí na stabilitu a lokomoci hráče i na manipulaci hráče s míčem (Dobry, 1988).

Herní činnosti jsou realizovány pohyby jenž jsou produktem celé hybné soustavy a fungují podle principu koordinace. Je to princip, podle něhož se z určitého počtu svalů aktivuje při stejném pohybovém úkolu vždy stejná kombinace svalů ve stejném konstantním sledu. Hovoříme tedy o dynamickém stereotypu (pohybovém návyku).

Navzdory těmto pohybovým návykům dochází v nervosvalovém systému k variacím, vytvářejícím individuální – jedinečnou pohybovou činnost. K jejich rozpoznání může přispět pochopením mechanismů lidského pohybu ve smyslu principů efektivního pohybu.

- *princip sumace kloubních sil* - síla, jako produkt svalové kontrakce, vyvolá pohyb segmentu těla a tím vykoná práci trvající určitou dobu. Při rozvíjení, kultivaci herních dovedností je důležité získat způsobilost sumovat (sečítat) síly, vyvíjené různými svalovými skupinami na různých kloubech.
- *princip kontinuity kloubních sil* – schopnost jedince adekvátně využít kloubních spojů k efektivnímu přenosu síly, správnému načasování i přesnosti pohybu.
- *princip impulsu* – velikost síly násobená časem. Především jde o přesné načasování pro aplikaci síly.
- *princip směru aplikace síly* – správně přenášený směr síly ze svalových efektorů.
- *princip sumace rychlostí segmentů těla* – rychlost pohybu konečných segmentů (ruky, nohy) je výslednicí součtu individuálních rychlostí všech předchozích zúčastněných segmentů a jejich odpovídajícího načasování.

Rozvoj a kultivace herního výkonu závisejí na poznání funkce vlastního svalového systému a pochopení faktu, že je to jediný prvek celého hybného systému, který je praxí ovlivnitelný (Dobry, 1988).

Psychické determinanty individuálního herního výkonu

Vzhledem ke stále se měnícím herním situacím a proměnlivému psychickému zatížení při realizaci herního výkonu, získávají kognitivní procesy na stále větším významu.

Kognitivními procesy jsou nazývány ty psychické procesy, jež slouží v průběhu utkání aktuálním potřebám řízení a orientace herní činnosti, regulaci podnětů a rozhodování při herních činnostech, regulaci a kontrole motorického provedení herních činností. Je to způsobilost hráče kontrolovat, a v souladu s požadavky cíleně řídit jednání v konkrétních herních situacích.

Kognitivní procesy podílející se na orientaci herních činností

Jedná se o aktuální činnostní orientaci na hřišti, vyžadující od hráče nároky mnohostranného vnímání herních situací. Patří sem vnímání vlastních pohybů, vnímání cizích pohybů, vnímání pohybu míče a vnímání neměnných se objektů. Toto vnímání prostoru zahrnuje vnímání prostorových vztahů vždy současně. Vnímání pohybu zahrnuje změny postavení v čase, objektivní dobu trvání různých činností, rychlost a posloupnost jevů v prostoru.

Cílem těchto procesů je rozeznávání rozhodujících faktorů či podnětů, ovlivňujících procesy rozhodování a programování odpovědi.

Kognitivní procesy vedoucí k rozhodnutí o volbě určité herní činnosti

Procesy ovlivňující na základě vytvořené akční orientace volbu činnostní odpovědi a její naprogramování.

Myšlení probíhající v průběhu herní činnosti je převážně operativní. Proto je nutné odlišovat jej od myšlení před a po utkání. Operativní myšlení umožňuje rychlé, účelné a taktické rozhodování a patří k nejdůležitějším výkonovým předpokladům hráče. Rychlé a

správné zpracování informací rozhoduje o úspěchu herní činnosti a je často příčinou značných výkonových rozdílů mezi jednotlivými hráči.

Důležitým faktorem, jenž nelze opomenout a který se velkou měrou podílí na rozhodnutí o činnosti odpovědi v rámci taktických myšlenkových procesů je také anticipace. V obecném smyslu hovoříme o předjímání podnětů, které nastanou v budoucnosti, už v přítomných poznávacích procesech.

Kognitivní procesy podílející se na regulaci a kontrole motorického provedení herních činností

Jsou to procesy, garantující (podle rozhodnutí o cíli činnosti) program motorického provedení herní činnosti, jeho kontrolu a vyhodnocení. Konkrétně se především jedná o procesy aktuálního průběhu činností, včetně referentní kontroly.

Zvláštnosti procesů regulace a kontroly motorického provedení herních činností a nároky, které z toho vyplývají na hráče:

- mnohotvárnost možných programů herních činností – jedná se především o činnosti prováděné v určité posloupnosti a s bezprostřední návazností
- variabilita provedení herních činností – nutnost kooperovat se spoluhráči a odolávat soupeřovu ovlivňování
- rychlost provedení herních činností – jsou zde obsaženy motorické výstupy velmi vysoké rychlosti až k činnostem, které jsou z taktických důvodů časově zpomalovány
- přesnost provedení herních činností – rozdělena na cílovou a průběhovou přesnost. Vysoká cílová přesnost při vysokých motorických rychlostech je stěžejním faktorem pro získání převahy nad soupeřem.
- hra pod tlakem – snaha soupeře o narušování, komplikování a likvidace vlastní hry

- psychické a fyzické zatížení – projevuje se především neefektivním zapojováním svalových skupin, narušováním principů síly ale také nesprávným přijímáním a zpracováním informací

Výraznou zvláštností herních činností je to, že v průběhu motorického výkonu v jedné herní činnosti již probíhají procesy vnímání, rozhodování a programování činností dalších.

2. 1. 3 Týmový herní výkon

Společná činnost všech členů (hráčů) určité sociální skupiny (družstva), vyúsťující jako týmový výkon v utkání s jinou soupeřící skupinou.

Týmový výkon je založen na individuálních herních výkonech, které podléhají vzájemnému regulačnímu působení. Jednotlivci ovlivňují výkon družstva a družstvo působí na jednotlivce, kteří následně ovlivňují své jednání. Herní činnosti jednotlivce, jimiž se hráči podílejí na týmovém výkonu, mají současně kooperační a kompetiční charakter. Kooperací rozumíme společnou činnost, spolupráci všech hráčů družstva ve snaze dosáhnout společného cíle. Kompetice znamená odolávání pokusům soupeřova družstva, bránit mu v dosažení cíle a současně prosazovat cíle svoje (Dobry, 1988).

Sociálně psychologické determinanty týmového herního výkonu

Interní vztahy mezi jednotlivými členy sportovního družstva mohou mít značný vliv na jejich sportovní výkon kolektivu ať už z kladného, či záporného hlediska.

Týmová dynamika

Týmová dynamika je tvořena faktory vzájemně se ovlivňujícími a působícími jeden na druhého. Tyto faktory lze na jedné straně chápat jako role hráče, trenéra a očekávání spojená s plněním obou rolí. Jsou to určité standardy kladoucí požadavky na chování a

jednání. Na druhé straně to jsou jedinečné, osobnostní vlastnosti spojené s individuálními potřebami a cíli. V obecné rovině lze hovořit o interakci mezi hráčem a trenérem.

Každý tým má své zvláštnosti a specifika, která se větší či menší měrou podílejí na individuálním výkonu jednotlivce. Identita jedince se v týmovém výkonu stává druhořadou a jeho cíle se začínají ztotožňovat s cíli skupiny. Autorita týmu se zvětšuje, hráč se jí podrobuje.

Ke stěžejním bodům týmové dynamiky patří také komunikace a motivace. Velkou měrou se podílí na herním výkonu jednotlivce i celého týmu. Problémové momenty komunikace nastávají především ve stresových situacích, kdy trenérovo hodnocení výkonu nesouhlasí s názory jedinců nebo celého týmu. Jiné komunikační problémy nastávají při změnách týmové taktiky, kdy je přetěžována kapacita hráče k procesuálnímu zpracování informací. Naopak motivace bývá pozitivní podporou a posílením kladného chování. Důležitým prvkem je specifikace, způsobů chování, projevů a postojů stěžejních pro úspěch družstva a motivovat hráče k jejich realizaci.

Činnostní determinanty týmového herního výkonu

Mezi činnostní determinanty týmového herního výkonu patří činnostní koheze a činnostní participace hráčů na týmovém výkonu.

Činnostní koheze v týmovém výkonu

Činnostní koheze zahrnuje soudržnost, spolupráci, souhru hráčů a soulad vztahů mezi hráči při činnosti v průběhu utkání.

Vnějším výrazem herní koheze je herní systém družstva realizovaný herními kombinacemi a herními činnostmi jednotlivce. (Dobry, 1988).

Vlivem působení různých deformačních faktorů (jako např. únava, vliv publika, vliv rozhodčího, tlak soupeře atd.), se optimální stadium činnostní koheze proměňuje.

V takovém případě se objevuje chaos, který může z různých důvodů vyústit v rozpad týmového výkonu.

Je žádoucí, aby stadia chaosu a rozpadu byla krátkodobá a aby se družstvo naučilo vždy vracet k optimálnímu stavu činnosti koheze.

Činnostní participace hráčů na týmovém výkonu

Činnostní participace je míra účasti jednotlivých hráčů na týmových výkonech. (Dobry, 1988).

Je chápána jako obecně platný jev bez ohledu na výkonnostní úroveň. Platí jak pro začátečníky, tak pro vrcholové hráče. Formuje se, nabývá nových podob, vyvíjí se. I díky tomu, nebo právě proto je vývoj hráče vývojem jeho participace na týmovém výkonu.

Roli hráče a podíl jeho účast na týmovém výkonu předurčují především somatické a osobnostní vlastnosti jedince. Tyto specifika jsou také úzce spojována s hráčskými rolmi označovanými jako křídlo, obránce, rozehrávač apod., která vyvíjejí specifické nároky na herní dovednosti.

2. 1. 4 Sportovní trénink

Sportovní trénink lze chápat jako druh biologicko – sociální adaptace. V detailnějším pohledu lze sportovní trénink charakterizovat jako proces morfologicko – funkční adaptace, motorického učení a v neposlední řadě jako proces psychosociální interakce.

Jeho podstatou je poznání příčin, které vedou ke změnám sportovní výkonnosti. Díky tomu lze následně volit adekvátní metody, koncepci i stavbu tréninku.

Kondiční příprava

Primárně ovlivňuje pohybové schopnosti sportovce. Ve svém důsledku působí na různé fyziologické funkce lidského těla (systém nervosvalový, dýchací, srdečně-oběhový atd.), dotýká se ale i procesů psychických (úrovně aktivace, vůle, koncentrace pozornosti atd.).

Obecná kondiční příprava působí na všechny pohybové schopnosti pomocí různorodých cvičení a jejím cílem je všestranný pohybový rozvoj.

Speciální kondiční příprava řeší konkrétní tréninkový problém. Odvozuje se od specifika sportu a spočívá v maximálním uplatnění pohybové schopnosti ve sportovních dovednostech.

Především jde tedy o rozvoj a zdokonalení všestranného pohybového základu a rozvoj silových, rychlostních, vytrvalostních i obratnostních schopností.

Technická příprava

Způsob řešení pohybového úkolu v souladu s pravidly příslušného sportu, biomechanickými zákonitostmi a pohybovými možnostmi sportovce se vyjadřuje pojmem technika.

Její cílem je vytváření a zdokonalování sportovních dovedností. Jsou komplexem, který se netýká pouze motoriky člověka, ale uplatňují se zde také jeho psychické i fyziologické funkce. Dovednosti jsou specifické podle konkrétních sportů. S ohledem na nároky jednotlivých sportů a především individuální zvláštnosti sportovců se osobitě provedení označuje jako styl.

Taktická příprava

Chápeme jako proces osvojování a zdokonalování vědomostí, dovedností, schopností a postupů, které umožní sportovci vybírat v každé sportovní situaci optimální řešení a toto řešení prakticky realizovat.

Soutěžení je charakteristické větší či menší proměnlivostí sportovního boje. V řadě sportů je nutné sledovat herní situaci a dokázat pružně reagovat na její změny výběrem optimálního řešení, často ve velmi krátkém čase. Úspěšné řešení složitých situací se tak stává stěžejní podmínkou vysokého sportovního výkonu.

Psychologická příprava

Cílevědomé využití psychologických poznatků k prohloubení efektivity tréninkového procesu. Cílem je na základě psychologických poznatků zvýšit účinnost ostatních složek sportovního tréninku a v soutěži stabilizovat výkonnost na úrovni dosaženého stavu trénovanosti.

Často se setkáváme s výkonem o mnoho slabším, než byl výkon v soutěži nebo v tréninku krátce před tím. Při analýze příčin se při relativní stabilitě kondiční, technické a taktické připravenosti logicky dospívá k lidské psychice. Psychický činitel tedy neoddělitelně patří mezi komponenty struktury herního výkonu.

2. 2 Rozbor děje utkání

2. 2. 1 Herní činnosti jednotlivce

Tvoří cílenou soustavu pohybů při individuálním řešení jednotlivých herních situací. Je pro ně charakteristické neustálé spojení s vnímáním a interpretací dané herní situace na úrovni odpovídajících úkolů a rozhodování.

Její realizace závisí na poznání dané herní situace, na poznání souhrnu podstatných vztahů mezi faktory, které tvoří proměnlivé vnější podmínky činnosti jednotlivce, skupiny nebo celku.

Dvě stránky, jež jsou v průběhu utkání neoddělitelné, spojují herní činnosti jednotlivce. Jde o stránku technickou a stránku taktickou:

- technická stránka – způsob provedení činnosti jednotlivce. Tato činnost má variabilní charakter a jejím obsahem jsou různé jednoduché i složité pohybové struktury.
- taktická stránka – souvisí s vnímáním, pochopením dané herní situace a s následným optimálním výběrem vlastního řešení. Jedná se o psychické procesy, které jsou základem pro plnění stále se měnících typických úkolů.

Útočné herní činnosti jednotlivce

K útočným činnostem jednotlivce patří: výběr místa, přihrávání, zpracování míče, vedení míče, obcházení soupeře a střelba.

Výběr místa

Výběrem místa rozumíme činnost hráče, projevující se účelným pohybem bez míče se snahou získat takové postavení, umožňující co nejlepší a nejúčelnější individuální činnost a spolupráci v rámci řešení herního úkolu.

Základem výběru volného místa je nabíhání a uvolňování:

- nabíhání – jednoznačný přímočarý rychlý pohyb do volného prostoru s cílem získat výhodné postavení pro činnost s míčem
- uvolňování – odpoutání se z bezprostřední blízkosti bránícího soupeře s cílem získat výhodné postavení pro činnost s míčem

Přihrávání

Útočná činnost jednotlivce, jejímž cílem je záměrné usměrnění míče spoluhráči tak, aby jej mohl zpracovat.

Přihrávky dělíme podle různých kritérií. Podle způsobu provedení (vnitřní stranou nohy, vnitřním nártem, přímým nártem, vnějším nártem a hlavou), vzdálenosti (krátké, střední, dlouhé), výšky, směru, rychlosti, postavení a pohybu hráče, kterému je přihráváno, činnosti hráče před přihráváním.

Zpracování míče

Základní herní činnost jednotlivce, jíž hráč získává míč pod vlastní kontrolou. Způsob zpracování míče má odpovídat herní situaci.

Při realizaci zpracování se jedná především o jednoduchost (např. usměrnění míče jedním dotykem do požadovaného prostoru), o schopnost zpracovat míč s okamžitou následující herní činností (vedení míče, obcházení soupeře, střelba apod.).

Zpracování míče dělíme na tři základní způsoby: převzetí míče, stahování míče, tlumení míče. Kritériem způsobu provedení zpracování je výška letu míče, pohyb hráče a postavení soupeře v okamžiku vlastního zpracování.

Vedení míče a obcházení soupeře

Útočná herní činnost jednotlivce, při níž má hráč míč pod svou kontrolou.

Při této činnosti hráč stále vnímá herní situaci, sleduje činnost spoluhráčů i soupeřů a volí adekvátní řešení po ukončení práce s míčem. Vedení míče a obcházení soupeře by nemělo být projevem pouze individuální hráčské úrovně, ale i jeho schopnosti vyčkat a udržet míč pod kontrolou tak dlouho, než se spoluhráči optimálně uvolní.

Z hlediska techniky rozeznáváme tyto základní způsoby vedení míče: vnitřní stranou nohy, přímým nártem, vnějším nártem a kombinací uvedených způsobů.

Obcházení soupeře se vyskytuje ve hře velice často a způsoby, jichž se používá nejčastěji, závisí na konkrétní herní situaci. Patří sem krátká i dlouhá klička, ale také zde můžeme zařadit zašlápnutí míče, zaseknutí míče, krytí míče.

Střelba

Herní činnost jednotlivce, již útočné akce vrcholí, a která také rozhoduje o úspěchu akce. Jedná se o usměrnění míče do branky soupeře způsobem, aby jej brankář nemohl zneškodnit. Úspěšná střelba má stěžejní význam pro výsledek utkání.

Provedení střelby je ovlivněno dispozičními a situačními faktory. Způsoby střelby můžeme tedy rozdělit na střelbu z místa, střelbu po přihrávce, střelbu hlavou, střelbu po vedení míče a střelbu po obejití soupeře. Z hlediska techniky střelby na střelbu přímým, vnějším, vnitřním nártem, vnitřní stranou nohy a hlavou.

Obranné herní činnosti jednotlivce

K obranným činnostem jednotlivce patří: obsazování hráče s míčem, obsazování hráče bez míče, obsazování prostoru a odebrání míče.

Obsazování hráče s míčem

Cílené znesnadnění, případně znemožnění soupeřovy činnosti s míčem a navození situace k odebrání míče.

Obránce se snaží donutit soupeře, aby vedl míč do prostorů, které nejsou nebezpečné pro vstřelení branky a naopak jsou výhodné pro odebrání míče a přechod z obrany do útoku.

Obsazování hráče bez míče

Uplatňuje se především při přechodu z útoku do obrany.

Každý musí obsadit určitého soupeře nebo hráče, ke kterému byl nejbliže v okamžiku ztráty míče. Tento způsob obsazování hráče bez míče je uplatňován především v nátlakové hře. Při méně agresivní obraně hráči nejprve zaujmou základní obranné postavení a pak obsadí hráče bez míče.

Obsazování prostoru

Cílem obsazování prostoru je zabránit v proniknutí útočícímu soupeři, který je v početní převaze. Obránce neustále udržuje postavení mezi brankou a soupeřem s míčem a vytlačuje soupeře do méně nebezpečných prostorů.

Odebírání míče

Cílem této činnosti je získání míče pod kontrolu a tím umožnit družstvu přejít z obranné fáze hry do útočné.

Způsob odebírání míče, při němž dojde k přerušení útočné fáze hry soupeře, jsou sice pro organizaci obranné hry výhodné, ale destruktivní. Snahou hráče by měl být při odebrání míče konstruktivní přístup, tzn. získat míč pod kontrolu a přejít do útočné fáze.

Pokud jde o zvolení vhodného okamžiku, může obránce odebrat míč soupeři před jeho zpracováním, v okamžiku jeho zpracování a po zpracování míče.

2. 2. 2 Útočné systémy hry

Systémem hry družstva rozumíme organizaci činnosti všech hráčů družstva, organizaci jejich vztahů, které vyplývají z hráčských funkcí v průběhu utkání (Buzek, 1986).

Každý systém je charakterizován dělbou činností a organizací součinnosti mezi jednotlivými hráči i řadami, která vyplývá z hráčských rolí v určitém systému.

Útočná fáze začíná tehdy, když družstvo získá míč od soupeře a končí, když družstvo míč ztratí. Základem účinné útočné hry je spolupráce všech hráčů družstva, která se projevuje v útočných herních kombinacích, jejichž základem jsou co nejlépe osvojené útočné herní činnosti jednotlivce, jak po stránce technické, tak po stránce taktické. Součinnost hráčů jedné, nebo různých řad v útočné fázi hry je realizována střídáním různých typů útoků.

Charakteristiku jednotlivých systémů hry družstva provádíme především z hlediska organizace činnosti hráčů a z jejich rozdílných úloh v útočné fázi hry. Na základě těchto kritérií dochází k následujícímu dělení útočných systémů:

- *systém postupného útoku* – používá se v těch fázích utkání, kdy je soupeřovo družstvo dobře rozestaveno, především na vlastní polovině hřiště a má zajištěnou obranu. Tento systém je založen na kombinační hře většího počtu hráčů, na použití všech způsobů přihrávek a dalších útočných činností jednotlivce. Systém postupného útoku má velké množství variant. Proto jsou družstva, ovládající více variant úspěšnější.
- *systém rychlého protiútoku* – tento systém je postaven na snaze co nejrychleji proniknout do obranné zóny soupeře a zakončit útok střelbou. Je využíván především v těch fázích utkání, kdy se soupeř při vedení útoku dopustil určitých chyb. Systém rychlého protiútoku vyžaduje okamžité vyhodnocení herní situace, výběr optimálního řešení a jeho rychlou realizaci. Faktory, jež určují způsob provedení útoku jsou např. místo, v němž je rychlý protiútok založen,

postavení a pohyb družstva, soupeře i spoluhráčů, počet hráčů, kteří se na rychlém protiútku podílejí.

- *systém kombinovaného útoku* – je v podstatě spojením postupného útoku a rychlého protiútku. Výsledky analýzy útočné fáze hry družstva potvrzují, že jednotlivé útoky nemají v celém svém průběhu jen charakter postupného útoku nebo rychlého protiútku, nýbrž dochází k nejrůznějším vazbám a variacím těchto dvou systémů.

Systém rozestavení 4 – 4 – 2

Průkopníky tohoto systému se stali na mistrovství světa 1966 Angličané a na mistrovství světa 1994 dosahuje systém 4 – 4 – 2 největšího rozmachu.

Mezi jeho přednosti patří nejen prostorová vyváženost, ale i symetrické uspořádání podle střední osy hřiště. V základním rozestavení jde vždy o konstantní postavení obranné řady se čtyřmi hráči. V postavení středových hráčů se již setkáváme s různými variantami (dvěma defenzivními středovými hráči, jedním defenzivním středovým hráčem, rozestavení do kosočtverce). Postavení hráčů útočné řady je ovlivněno specifickými individuálními předpoklady jednotlivých hráčů hrát ve větším či menším herním prostoru a převážně má podobu postavení v linii nebo za sebou (Buzek, 2005).

Podle Lucchesiho (2001) nejpoužívanějším systémem v moderním fotbalu. Jeho síla je založena na vyrovnaném rozložení hráčů na hřišti, možnostech dobrého pokrývání a zdvojování hráčů soupeře v obranné a současně útočné fázi. Výhodou je také možnost dobře kontrolovat míč a zapojení všech hráčů v útočné fázi.

Systém rozestavení 4 – 2 – 3 – 1

Nově se prosazující rozestavení, jímž se na posledním mistrovství Evropy 2004 v Portugalsku prezentovali velice úspěšně především hráči domácí reprezentace, ale také hráči Španělska.

V některých pramenech je toto rozestavení charakterizováno jako defenzivní (zahuštěný střed hřiště jedním hrotovým útočníkem) a užívané při utkáních proti silným soupeřům. V těchto případech můžeme hovořit o rozestavení 4 – 5 – 1. Jde hlavně o pohyb a činnost krajních útočných záložníků.

V obecném pohledu jde o velice pružné a variabilní rozestavení, kdy hráči v herním prostoru vytvářejí kombinační hrou rovnoměrné rozestavení do tzv. fotbalových trojúhelníků při výstavbě útočné fáze hry. Je flexibilní jak v defenzívě, tak v ofenzívě. Mužstvo může svou hru rychle měnit, přizpůsobovat a vytvářet nové situace.

V případě nutnosti může základní rozestavení velice rychle přejít na rozestavení 4 – 4 – 2, 4 – 5 – 1, nebo 4 – 3 – 3.

Systém rozestavení 4 – 3 – 3

Tato varianta vznikla postupem doby ze systému 4 – 2 – 4. Poprvé se varianta 4 – 3 – 3 začala ve větší míře praktikovat na mistrovství světa 1966 v Anglii. Plně se uplatnila především na světových šampionátech počínaje MS 1970 v Mexiku až do MS 1978 v Argentině, tedy v rozmezí osmi let.

Podstatou je posílení středu hřiště jedním konstruktivním hráčem, neboť varianta předpokládá tvořivé, kombinační pojetí hry s využitím všech způsobů obrany a útoku.

Podle Lucchesiho (2005) jde vždy v základním rozestavení o konstantní postavení obranné řady se čtyřmi hráči. Postavení středových hráčů může být uspořádáno ve dvou rozdílných variantách. V linii nebo trojúhelníkovém uspořádání útočného či obranného charakteru. Postavení hráčů útočné řady je ovlivněno specifickými individuálními předpoklady jednotlivých hráčů. Vychází, stejně jako postavení středových hráčů, z uspořádání v linii či trojúhelníkového uspořádání.

2.3 Teoretická východiska a rozbor příslušné literatury

Akce a chování lidí jsou cílem prakticky každého zkoumání, která se týkají jedince nebo skupiny.

Analýza lidského pohybu představuje specifika obsažená kvantitativní a kvalitativní analýzou. Pro úspěšný objektivní výzkum je velice důležité obě tyto stránky sladit, aby se vzájemně doplňovaly.

Kvantitativní analýza

Kvantitativní analýza je založena na ověřování platnosti teorií, konstruovaných pomocí konceptů a měřených čísel, analyzované vzápětí pomocí statistických procedur s cílem zjistit, zda zobecnění teorie je pravdivé.

Data získávaná měřeními se mohou týkat např. rychlosti běhu, spotřeby kyslíku, délky vrhu či počítačové analýzy atd. Některé údaje jsou snadno zjistitelné, jiné vyžadují složité laboratorní přístroje a pro praktika jsou nedostupné.

Kvalitativní analýza

Je velice obtížné podat přesnou definici tohoto pojmu. Zahrnuje popis a interpretaci sociálních nebo individuálních lidských problémů a její podstatou je vytvoření komplexního obrazu o zkoumaném problému.

Podle Knudsona a Morrisona (1997) je kvalitativní analýza definována jako systémové pozorování a posouzení kvality pohybové dovednosti s následnou intervencí do edukačního procesu a cílem zlepšit pohybový výkon. Pozorování, jako součást kvalitativní analýzy je proces sběru, pořádání a ozřejmování významu smyslových a kinestetických informací o vykonávané nebo vykonané pohybové dovednosti.

Koncepce a modely kvalitativní analýzy se liší podle toho, z kterého vědního oboru vycházejí. Vzhledem ke značnému množství těchto modelů není možné všechny detailně obsáhnout.

Knudson a Morrison (1997) také předkládají integrovaný model kvalitativní analýzy, který syntetizuje přednosti mnoha jiných modelů. Obsahuje čtyři kroky: přípravu, pozorování, hodnocení a diagnózu, intervenci.

Světové šampionáty i mistrovství Evropy ve fotbale se těší společně s Olympijskými hrami asi největšímu zájmu široké veřejnosti. Diváci si vychutnávají nezapomenutelné okamžiky a odborníci podrobně vyhodnocují jednotlivé prvky hry.

Mistrovství světa nebo Evropy není místem pro uplatnění nových progresivních herních trendů v rámci stylu hry ani systému. Je to specifická soutěž, která má svá pravidla, odvíjející se především od taktiky této dlouhodobé soutěže (Bruckner, 2002).

Bruckner (2002) dále uvádí, že bez týmového výkonu nemůže uspět jedinec a naopak. Čím více se preferuje týmový výkon, tím více se klade důraz na individuální. Mimořádný jedinec a výjimečný hráč je tedy jedním z předpokladů úspěšného utkání.

Podle Hřebíka (2002) se hraje tzv. atletický fotbal. Vyšší rychlost, síla a obratnost ve hře vyžadují vyšší dynamickou techniku a vyšší rychlost v analýze a řešení herních situací. Výše uvedené faktory sebou přinesly i změnu v organizaci hry. Hraje se zónovým způsobem na velmi malé hloubce herního prostoru, což předurčuje lepší využití presinku a následné využití rychlého protiútku do nezformované obrany (50 až 60%), zakončeného do 7 sekund. Přibližně 30% branek padá ze standardních situací a zbylých 10% až 20% z postupného útoku do zorganizované obrany.

Nevrlý (2001) uvádí, že v herním výkonu se stále více prosazuje somatický faktor (silové a výškové parametry nabývají větší důležitosti), hráč musí být rychlý bez i s míčem, musí mít tzv. rychlé nohy, být koordinačně na úrovni a být dovednostně velmi univerzální. Tým ve svém výkonu by měl být kreativní, schopný se variabilně přizpůsobovat, a hlavně psychicky odolný vůči všem možným vnitřním či vnějším vlivům.

Z analýz, které jsem prostudoval zde některé uvádím

První diplomovou prací, kterou jsem prostudoval je analýza Zdeňka Roma. Ten se zabýval sledováním útočných hráčů (Ronaldinho, Ronaldo, Donovan, McBride, Klose,

Neuvile, Owen, Heskey, Sas, Sukur, Camara, Diouf) na MS 2002 v Japonsku a Koreji. Použil zde metodu nepřímého pozorování z videozáznamů (vždy za jeden poločas utkání) a konkrétně zde zahrnul tyto faktory: zpracování míče, přihrávání, útočné a obranné souboje, obcházení soupeře, střelbu, standardní situace, odebírání míče a fauly. Z hlediska participace se také zaměřil na spolupráci s jednotlivými hráči a jako kvalitativní hledisko použil vybrané herní situace, na kterých se významným způsobem podíleli sledovaní hráči.

Dále zde uvádím některé závěry sledování. Z hlediska zpracování bylo nejčastějším způsobem převzetí a to v celých 69,9%. Dále následovalo stahování 17,7% a tlumení 12,4%. 45,6% míčů hráči přijímali zády, 28,5% bokem a 25,9% čelem. Z hlediska činnosti před přihrávkou se jednalo o 39,3% přihrávek prvním dotykem, 33,5% po zpracování míče a 27,2% po jeho vedení. V 67,7% přihrávali sledovaní hráči pravou nohou, 24,7% levou, 6,3% hlavou a 1,3% jinak. Z hlediska střelby Rom zaznamenal tyto výsledky. Z celkových 15-ti střel jich na branku soupeře směřovalo 10. V 53,3% to byla střela z pokutového území, 26,7% střel směřovalo z prostoru mimo pokutové území a 20% z území brankového. 7krát hráči vystřelili prvním dotykem, 2krát po zpracování, 4krát po vedení míče a 2krát po obejití soupeře.

Další analýzou, kterou jsem použil jako studijní materiál byla práce Jana Fišera. Ten se zde zabývá sledováním a požadavky, jaké klade vrcholový fotbal na hráčskou funkci tvořivého záložníka. Jako podklady pro své sledování použil zápasy Ligy mistrů (ročník 2000), utkání z ME 2000 v Nizozemsku a Belgii, ale také utkání Gambrinus ligy. Konkrétně se jedná o tři vybrané hráče, kdy každého z nich sledoval ve dvou zápasech. Fišer pro tuto práci použil metodu nepřímého pozorování z videozáznamů a dále také kvalitativní a kvantitativní analýzu herních situací, resp. hráčských funkcí.

V první části svého sledování se zaměřil na zpracování míče, přihrávku, situace 1 na 1, střelbu, obcházení soupeře a významné individuální akce, ztráty míče jejich příčiny. Dále sledoval jednoduchou krátkodobou činnost v útočné fázi a odebírání míče. V poslední části se jednalo o všechny zásahy hráče do hry z hlediska prostoru, tlaku a tempa.

Poslední práce, jenž jsem prostudoval byla práce Jiřího Štěcha. Ve své analýze se zaměřil na sledování středových obránců (Edmilson, Ramelow, Linke, Cambell, Ferdinand, Sierro, Nadal), jenž se se svými týmy probojovali do závěrečných bojů MS 2002 v Japonsku a Koreji. Jednalo se vždy o jednoho nebo dva hráče z týmu podle toho, v jakém rozestavení (3 – 5 – 2 nebo 4 – 4 – 2) dané družstvo nastoupilo. Využil zde metodu nepřímého pozorování z videozáznamů, konkrétně dále kvalitativní a kvantitativní analýzy technicko – taktických činností. Konkrétně se jednalo o příjem míče, zpracování míče, přihrávku, situace 1 na 1, fauly, střelba, ztráty míče, odebírání míče a standardní situace.

Dále jen některé výsledky sledování: nejvyšším počtem příjmů míče a následně přihrávek se prezentoval Ramelow. Jednalo se o 43,5 příjmů míče na zápas a 56 přihrávek. Procentuelně byl v této aktivitě nejúspěšnější Ferdinand s 96,5%. Nejvíce osobních soubojů na zápas, tedy 21 absolvoval Nadal. Procentuelní úspěšnost měl však nejvyšší opět Ferdinand a to 100%. Nadal odebral soupeři také nejvíce míčů a to 24.

3. Výzkumná část

3.1 Hypotéza

Hypotéza je definována jako předpoklad, umožňující učinit závěr o existenci objektu, o souvislostech nebo příčinách jevu. To vše v závislosti na řadě faktorů. Tyto závěry však nelze pokládat za zcela prokazatelné.

- předpokládám, že jednotlivé prvky individuálního herního výkonu u vybraných hráčů stejných hráčských funkcí budou z kvalitativního i kvantitativního hlediska obdobné a srovnatelné
- předpokládám, že budou na jednotlivé hráče kladeny rozdílné nároky v závislosti na herním systému v rozestavení 4 – 2 – 3 – 1, 4 – 4 – 2 a 4 – 3 – 3

3.2 Cíl a úkoly práce

3.2.1 Cíle práce

Cílem této práce je specifikovat, jaké požadavky klade pojetí dnešní elitní fotbalové výkonnosti na hráčskou funkci útočníka. Získání těchto specifik bude prostřednictvím kvantitativní a kvalitativní analýzy technicko – taktických činností vybraných hráčů ve vybraných zápasech ME 2004 v Portugalsku. Sledování budou hráči v závislosti na herním systému jejich družstva (tzn. týmy, jež se na turnaji prezentovali rozestavením 4 – 4 – 2, rozestavením 4 – 2 – 3 – 1 a rozestavením 4 – 3 – 3). Jsou to hráči, hrající na pozici útočníka, nastupující v základní sestavě a odehrají minimálně 70 minut. Jednotlivé hráčské profily budou analyzovány jak z hlediska individuálního herního projevu, tak z hlediska činnostní participace na herním projevu mužstva, podrobeny vzájemnému srovnání a předloženy jako podklad pro tréninkový proces.

3.2.2 Úkoly práce

V této diplomové práci jsem si stanovil tři základní úkoly:

- vytvořit kategoriální systém pro pozorování stanovených prvků

- vhodnými analytickými metodami diagnostikovat a evidovat specifické herní situace
- určit východiska pro tréninkový proces se zaměřením na danou hráčskou funkci

3.3 Metodika

Prvním mým krokem bylo prostudování odborné literatury vztahující se k tématice této práce. Jednalo se o odborné publikace, tématické články, závěrečné práce i faktická data získaná z médií. Toto byla základní data sloužící jako podklady pro mou diplomovou práci. Důležitým prvkem bylo také získání informací o metodologických postupech podle kterých jsem postupoval.

Druhým postupným krokem bylo stanovení cílů a úkolů, konkrétně potom specifických herních činností útočníka, jimiž jsem se v této práci konkrétně zabýval. V závislosti na tom také zvolení konkrétních metod, použitých k získání a analýze potřebných dat. Nutností také bylo vypracování záznamových archů pro potřeby sledování.

Následovalo samotné sledování, resp. pozorování herního výkonu útočníků elitní výkonnosti. Jednalo se o metodu nepřímého pozorování videozáznamů vybraných utkání ME 2004 zachycených z vysílání České televize. Metoda pozorování je metodou široce použitelnou a spektrum možných objektů sledování je nevyčerpatelný. Tato technika především umožňuje pozorování bez časového stresu či jiných rušivých faktorů, navíc s možností opakování jednotlivých fází utkání podle potřeby. U déletrvajících pohybových aktivit lze pozorování přerušit, či rozdělit do několika sekvencí, čímž se dá zabránit únavě a v závislosti na tom také v poklesu pozornosti.

Uvědomuji si ale také, že sledování prováděné z videozáznamů mohou být částečně zkreslená. Videozáznam z fotbalových přenosů nepokrývá celou plochu hřiště a proto mohou v určitých fázích utkání unikat souvislosti. Druhým negativem potom je, že mnou sledovaný hráč nebude po celý průběh utkání v záběru kamer. I přes výše uvedená

negativa se však domnívám, že touto metodou je možné provést dostatečně přesné sledování a získat kvalitní podklady pro následné vyhodnocení.

Předmětem mého pozorování byli hráči (v každém utkání jeden), kteří nastoupili na pozici útočníka v týmech, jenž se v závěrečných bojích turnaje prezentovali herním rozestavením 4 – 2 – 3 – 1, 4 – 4 – 2 a 4 – 3 – 3. Sledoval jsem vždy dva zápasy týmu hrajícího v daném rozestavení.

Vybrané herní činnosti jsem zaznamenával do předem připravených archů. Při tomto písemném záznamu jsem použil čárkovací metodu a zaměřil jsem se na četnost a úspěšnost jednotlivých činností.

Údaje získané pozorováním jsem vzájemně porovnal a vymezil tak nejdůležitější složky herního výkonu útočníků. Z těchto získaných údajů jsem následně vyvodil závěry pro tréninkovou praxi.

3. 4 Kategorizace herního výkonu

Při pozorování se budu z hlediska individuálního herního projevu zaměřovat na tyto činnosti jednotlivce:

1. Přijímání míče
2. Výchozí postavení
3. Zpracování míče
4. Přihrávka
5. Vedení míče
6. Obcházení soupeře
7. Situace 1 na 1
8. Střelba
9. Ztráty míče a jejich příčiny
10. Odebírání míče
11. Fauly
12. Standardní situace

Dále potom v závislosti na činnostní participaci:

1. Činnostní rádius hráče
2. Spolupráce s jednotlivými hráči
3. Podíl na protiútocích

Specifikace sledovaných individuálních herních činností:

1. Příjem míče

Zde jsem sledoval co předcházelo činnosti přijímání míče. Zda této činnosti předcházela přihrávka (popř. jakým způsobem byla tato přihrávka provedena – prvním dotykem, hlavou a na jakou vzdálenost – krátká, střední, dlouhá), autové vhazování, rohový kop, atd.

2. Výchozí postavení

Výchozího postavení hráče (zády, čelem, bokem) při přijímání míče vzhledem k soupeřově brance.

3. Zpracování míče

Způsob, jakým byl samotný příjem míče proveden. Zpracování přízemních přihrávek *převzetím míče*. Zpracování přihrávek ze vzduchu *stahováním míče*. Zpracování přihrávek po odrazu od země *tlumením míče*. Dále jsem sledoval, jakou částí těla byl míč zpracován (hrudníkem, stehnem, nohou – levou x pravou). Posledním zaznamenávaným prvkem byl podíl dobrých (hráč míč získal pod kontrolu) či chybných zpracování a zpracování, kdy byl hráč pod tlakem soupeře.

4. Přihrávka

Zde jsem sledoval přihrávky samotné a činnost, která jím předcházela. Tyto činnosti jsem vzhledem k jednotlivým faktorům kategorizoval takto:

- podle předcházející činnosti – prvním dotykem, po zpracování míče, po vedení míče a po obejití soupeře

- podle části těla, kterou hráč míč přihrával – nohou (levou x pravou), hlavou, rukama (autové vhazování), jinou částí těla
- podle vzdálenosti letu míče – krátké (do 15m), střední (15 – 30m), dlouhé (nad 30)
- podle směru letu míče – kolmo vpřed, šikmo vpřed, stranou a vzad
- vzhledem k hráči, na kterého je přihráváno – na hráče, před hráče, za hráče
- kvalita přihrávky – přesná, nepřesná (tým zůstal v držení míče), ztracená (míč získal soupeř)

5. Vedení míče

Způsob vedení míče (vnitřní stranou nohy, přímým nártem, vnějším nártem), vzdálenost po kterou hráč míč vedl (krátká do 10m, střední 10 – 20m, dlouhá nad 20m), směr vedení míče (kolmo vpřed, šikmo vpřed, stranou a vzad).

6. Obcházení soupeře

Obcházení soupeře bylo rozděleno na tři prvky. Krátkou kličku, dlouhou kličku a obhození soupeře. Následně jsem posuzoval, zda bylo obejití soupeře úspěšné (hráč získal míč opětovně pod kontrolu), neúspěšné (tým zůstal v držení míče) či ztracené (přerušeno útočné akce).

7. Situace 1 na 1

V této kategorii jsem posuzoval souboje, kdy míč nebyl pod jednoznačnou kontrolou ani útočného hráče, ani jeho soupeře. Tyto souboje jsem dále rozdělil na vítězné (hráč nebo jeho tým získal míč pod svou kontrolu), neúspěšné (hráč v souboji jednoznačně neuspěl, avšak tým zůstal v držení míče) a ztracené (zamezení útočné akce), souboje odehrávající se ze vzduchu, či na zemi a zda se jednalo o souboj ofenzivní či defenzivní.

8. Střelba

Střelbu jsem sledoval z těchto hledisek:

- podle části těla, kterou hráč usměřoval míč – nohou (levou, pravou), hlavou (ve stoji, ve výskoku)

- podle vzdálenosti – bezprostřední vzdálenost (brankové území), střední vzdálenosti (do 20 metrů), velké vzdálenosti (nad 20 metrů)
- podle výšky letu – přízemní, polovysoká, vysoká
- podle činnosti, která střelbě předcházela – po vedení míče, po obejití soupeře, po zpracování míče, prvním dotykem

9. Ztráty míče a jejich příčiny

V jaké části hry a z jakých důvodů hráč ztratil míč, který měl pod kontrolou.

10. Odebírání míče

Tento faktor jsem hodnotil jak ze stránky konstruktivní (hráč získal míč pod svou kontrolu, popř. přihrál), tak ze stránky destruktivní (kdy hráč přerušil útočnou akci soupeře).

11. Fauly

Kvantitativní zaznamenání faulovosti. Množství, kolikrát hráč za utkání fauloval a stejně tak, kolikrát byl hráč faulován.

12. Standardní situace

Zde jsem sledování rozdělil na obranné a útočné standardní situace se zaměřením především na přímé kopy a rohy. Posuzoval jsem, jakým způsobem se jednotlivý hráč podílel (kolikrát se zúčastnil, kolikrát zakončoval, kolikrát odvracel) na konkrétní standardní situaci.

Činnostní participace na herním výkonu:

1. Činnostní rádius hráče

Zde se jednalo o sledování poziční hry. Podle již předem zvoleného rozdělení plochy (obránná a útočná polovina, každá z nich ještě rozdělená na levou, pravou stranu a střed) jsem zaznamenával četnost zásahu v daném sektoru.

2. Spolupráce s jednotlivými hráči

Zde se jedná o četnost spolupráce s jednotlivými spoluhráči. Jak často daný hráč tomu kterému spoluhráči přihrávku směřoval, ale také četnost s jakou od jednotlivých spoluhráčů přihrávku obdržel.

3. Podíl na protiútocích

Podíl, jakým se sledovaný hráč účastnil na protiútocích či situacích k přečíslení soupeře. Konkrétně se jedná o postupné, rychlé a kombinované protiútoky, na kterých se podílel přihrávkou, vedením míče či zakončením.

3.5 Charakteristika sledovaných utkání

Čtvrtfinále:

Portugalsko – Anglie 2 : 2 (0 : 1 1 : 1)

Po prodloužení – pokutové kopy 6 : 5

Branky: 83. Postiga, 110. Rui Costa – 3. Owen, 115. Lampard

Portugalsko: Ricardo – Miguel (79. Rui Costa), Jorge Andrade, Ricardo Carvalho, Nuno Valente – Luis Figo (75. Postiga), Costinha (63. Simao), Maniche, Deco, C. Ronaldo – Nuno Gomes

Anglie: James – G. Neville, Terry, Campbell, A. Cole – Beckham, Gerrard (82. Hergreaves), Lampard, Scholes (57. P. Neville) – Owen, Rooney (27. Vassell)

Sledovaný hráč: Nuno Gomes

Švédsko – Nizozemsko 0 : 0

Po prodloužení – pokutové kopy 4 : 5

Švédsko: Isaksson – Östlund, Melberg, Jakobsson, Nilsson – Jonson (65. Wilhelmsson), Linderoth, Svensson, (81. Källström), Ljunberg – Larsson, Ibrahimovič

Nizozemsko: Van der Sar – Reiziger, Stam, De Boer (36. Bouma), Van Bronckhorst – Davids (61. Heitinga), Seedorf, Cocu – Van der Meyde (87. Makaay), Van Nistelrooy, Roobben

Sledovaný hráč: Van Nistelrooy

Česká republika – Dánsko 3 – 0 (0 : 0)

Branky: 49. Koller, 63. + 65. Baroš

Česká republika: Čech – Jiránek (39. Grygera), Bolf (65. Rozehnal), Ujfaluši, Jankulovský – Poborský, Rosický, Galásek, Nedvěd – Baroš (71. Heinz), Koller

Dánsko: Sörensen – Helveg, Laursen, Henriksen, Bügelund – Poulsen, C. Jensen (71. Madsen), Gravesen – Grönkjear (77. Rommedahl), Tomasson, Jörgensen (85. Lövenkrands)

Semifinále:

Portugalsko – Nizozemsko 2 : 1 (1 : 0)

Branky: 26. C. Ronaldo, 58. Maniche – 63. Jorge Andrade (vlastní)

Portugalsko: Ricardo – Miguel, Jorge Andrade, Ricardo Carvalho, Nuno Valente – C. Ronaldo (67. Petit), Costinha, Maniche (87. Couto), Deco, Luis Figo – Pauleta (75. Nuno Gomes)

Nizozemsko: Van der Sar – Reiziger, Stam, Bouma (56. Van der Vaart), Van Bronckhorst – Davids, Seedorf, Cocu – Overmars (46. Makaay), Van Nistelrooy, Roobben (81. Van Hoijsdonk)

Sledovaný hráč: Van Nistelrooy

Řecko – Česká republika 1 : 0 (0 : 0, 0 : 0), po prodloužení

Branky: 105 (+1). Dellas

Řecko: Nikopolidis – Seitaridis, Dellas, Kapsis, Fyssas – Zagorakis, Katsouranis, Basinas (72. Giannakopoulos) – Charisteas, Vryzas (91. Tsiartas), Karagounis

Česká republika: Čech – Grygera, Bolf, Ujfaluši, Jankulovský – Poborský, Galásek, Rosický, Nedvěd (40. Šmicer) – Baroš, Koller

Sledovaný hráč: Baroš

Finále:

Portugalsko – Řecko 0 : 1 (0 : 0)

Branky: 57. Charisteas

Portugalsko: Ricardo – Miguel (43. Paulo Ferreira), Jorge Andrade, Ricardo Carvalho, Nuno Valente – C. Ronaldo, Costinha (60. Rui Costa), Maniche, Luis Figo – Pauleta (74. Nuno Gomes)

Řecko: Nikopolidis – Seitaridis, Dellas, Kapsis, Fyssaa – Zagorakis, Katsouranis, Basinas – Charisteas, Vryzas (81. Papadopoulos), Giannakopoulos (76. Venetidis)

Sledovaný hráč: Pauleta

3. 6. Hodnocení sledovaného hráče

Pauleta (Portugalsko) – tohoto hráče jsem sledoval ve finálovém utkání domácího Portugalska s Řeckem. Nastoupil v základní sestavě a vystřídán byl v 74 minutě. Domácí tým nastoupil v rozestavení 4 – 2 – 3 – 1 ve kterém Pauleta zaujal pozici jediného hrotového hráče.

Individuální herní činnosti

1. Předchozí situace – v tomto utkání směřoval míč na hráče celkem 18krát. 4krát byla přihrávka směřována na dlouhou vzdálenost. 9krát byla přihrávka středně dlouhá a 4krát krátká. 1krát na hráče směřovala přihrávka přímo ze standardní situace. Ve 3 z těchto 24 případů směřovala přihrávka do souboje.
2. Výchozí postavení – již z předešlé činnosti jsem zaznamenal 18 přihrávek, směřujících na sledovaného hráče. 12krát přijímal míč Pauleta zády, 3krát bokem a 3krát čelem k brance soupeře. Jsou zde zahrnuty i 3 přihrávky, směřující do souboje.
3. Zpracování hráče – v tomto utkání hráč přijal míč celkem 16krát. Úspěšně zpracoval míče 12krát a to i přes to, že byl hráč při přijímání míče 10krát pod tlakem soupeře a 1krát nesměřovala přihrávka přímo na něj. 2krát Pauleta přijímal míč nikým neatakován a 11krát směřovala přihrávka přímo. 7krát míč úspěšně převzal, 2krát stáhnul a 3krát tlumil. 11krát to bylo nohou a 1krát na prsa. Neúspěšně se pokoušel o zpracování míče 4krát a vždy to bylo pod tlakem soupeře. Při neúspěšném

zpracování 3krát míč směřoval přímo na hráče, 1krát mimo. 3krát se Pauleta snažil míč neúspěšně převzít nohou, 1krát stáhnout na prsa. 6krát převzal míč na místě, 10krát v pohybu.

4. Přihrávka – 9, to je celkový počet přihrávek, jimiž se v tomto utkání snažil Pauleta najít spoluhráče. 7krát to byla přihrávka přesná (2krát hráče nikdo neatakoval, 5krát přihrával pod tlakem soupeře). 3krát útočnou akci díky nepřesné přihrávce ukončil. V obou nepřesných pokusech nebyl hráč nikým atakován.. Nejčastěji následovala přihrávka po zpracování míče a to 7krát, 1krát hráč přihrával odražený míč a 1krát po vedení míče. V 8 případech byla přihrávka směřována pravou nohou, 1krát nohou levou. Nejčastěji, tedy v 5-ti případech směřovala přihrávka na střední vzdálenost, 4krát na krátkou. Směr přihrávky je úzce spjat s výchozím postavením. 4krát přihrávka směřovala vzad, tedy k vlastní brance. 2krát přihrával do stran a 3krát šikmo vpřed. Pokud se zaměříme na směr přihrávky vzhledem k hráči, 6krát přihrávka směřovala přímo na hráče a 3krát do běhu.

Tab. č.1 Přihrávky (Pauleta : Portugalsko – Řecko)

Pauleta			Krátké				Střední				Dlouhé				
			PD	ZM	VM	OS	PD	ZM	VM	OS	PD	ZM	VM	OS	
Portugalsko - Řecko	Nohou	P	Přesná	2	1	1		2							6
		N	Nepřesná					2							2
		L	Přesná					1							1
		N	Nepřesná												
	Hlavou		Přesná												
			Nepřesná												
Celkem				2	1	1		5							9

Vysvětlivky: PD – prvním dotykem, ZM – zpracování míče, VM – vedení míče, OS – osobní souboj

5. Vedení míče – v tomto utkání vedl Pauleta míč pouze dvakrát. V obou případech to bylo vnějším nártem pravou nohou na krátkou vzdálenost. 1krát kolmo a 1krát šikmo vpřed.
6. Obcházení soupeře – pokud se jedná o tuto aktivitu, v utkání jsem nezaznamenal ani jeden pokus o obejití soupeře.
7. Situace 1 na 1 – 1 vítězný souboj vzdušný, 1 neúspěšný souboj přízemní (tým však zůstal v držení míče) a 1 ztracený souboj (tým přišel o míč) vzdušný absolvoval

Paleta v tomto utkání. Všechny 3 souboje byly v útočné fázi hry.

8. Střelba – za dobu svého pobytu na hřišti se Pauleta odhodlal ke střele 3krát. Při všech těchto pokusech byl hráč pod tlakem. 1krát byla střela nízká z velké vzdálenosti po vedení míče přímým nártem pravé nohy. Míč směřoval do branky, ale brankář úspěšně zasáhl. 2. střela směřovala z velké vzdálenosti vysoko nad branku. Stalo se tak po zpracování míče a hráč střílel přímým nártem pravé nohy. 3. míč, vystřelený po zpracování ze střední vzdálenosti vnitřní stranou levé nohy byl zblokován.

9. Ztráta míče – v tomto utkání jsem zaznamenal celkem 8 ztrát míče (viz. tab. č.2).

Tab.č.2 : Ztráty míče a jejich příčiny (Pauleta : Portugalsko – Řecko)

Utkání	Minuty	Příčina ztráty
Portugalsko - Řecko	2:40	Nedostatečné pokrytí míče při jeho vedení. Po soupeřově skluzu následoval pád přes míč a ukončení útočné akce.
	21:04	Špatná komunikace se spoluhráčem. Následovala srážka a ztráta míče.
	42:25	Chybné zpracování. Soupeř má snadný přístup k míči. Následuje ukončení útočné akce.
	45:10	Nepřesná přihrávka po zemi na dlouhou vzdálenost podél postranní čáry. Míč končí v autu.
	45:30	Chybné zpracování míče v pohybu. Soupeř získává míč.
	48:30	Zblokovaná střela. Soupeř získává míč.
	50:54	Nepřesný centr ze strany na střední vzdálenost vzduchem. Přihrávka zblokována. Následuje ztráta míče.
	58:54	Po zpracování míče, nepřesná přihrávka na krátkou vzdálenost po zemi. Soupeř získává míč.

10. Odebírání míče – pouze jednou získal míč ve prospěch svého týmu.

Tab.č.3 : Odebírání míče (Pauleta : Portugalsko – Řecko)

Utkání	Minuty	Způsob odebrání
Portugalsko - Řecko	45:05	Vystihnoutí dlouhé, přízemní přihrávky soupeře na obranné polovině hrací plochy.

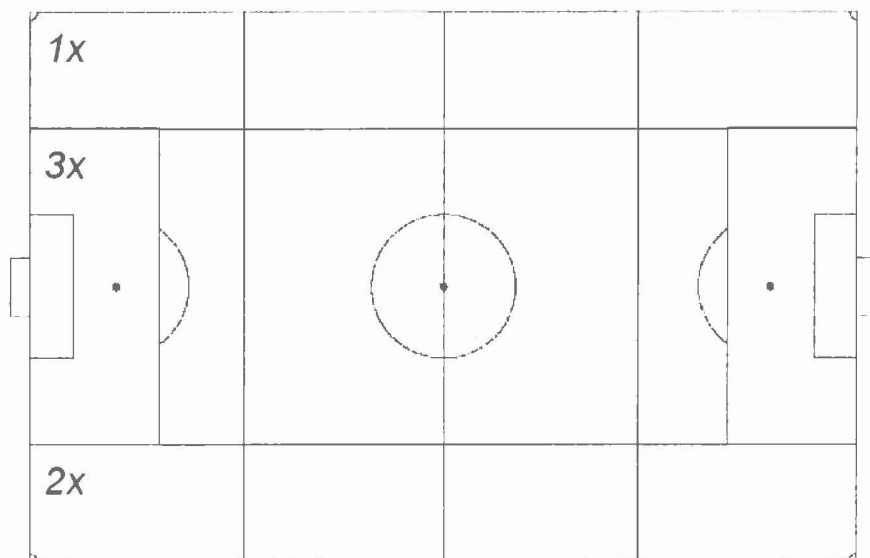
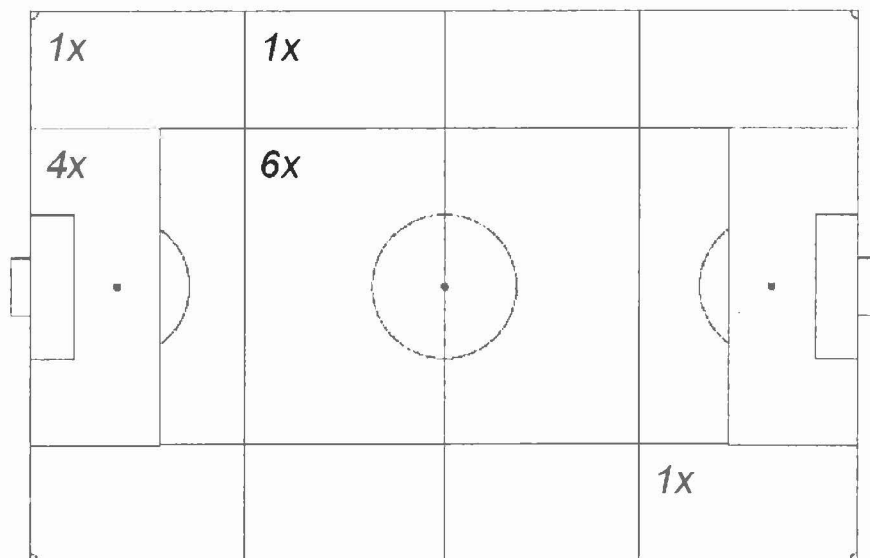
11. Fauly – 1krát Pauleta fauloval a to v útočné fázi hry. Faulován nebyl ani jednou.

12. Standardní situace – sledovaná hráč se podílel celkem na 16-ti standardních situacích. 10 z nich bylo útočných, 6 obranných. U útočných situací se jednalo o 7 rohových kopů kdy se Pauleta pohyboval na středu malého brankového území. Stejně tak u 3 útočných přímých kopů, kde si však vybíral pozici v závislosti na místě rozehrávky. V případě 6-ti obranných situací jsem zaznamenal 1 rohový kop (zde hráč zaujal pozici prvního hráče z hlediska rozehrávky), 4kopy přímé (v těchto

situacích osobně obsazoval hráče) a 1 autové vhazování (zde hrál opět osobní obranu).

Participace na týmovém herním výkonu

1. Činnostní rádius hráče

2. Spolupráce s jednotlivými hráči

Tab.č.4 : Statistika přijatých míčů v utkání Portugalsko - Řecko

Pauleta	
Hráč	Počet příjmů míče
Ronaldo	3
Deco	3
Munice	2
Figo	2
Ricardo	1
Miguel	1
Valente	1
Rui Costa	1
Ricardo Carvlho	1

Tab.č.5 : Statistika přihraných míčů v utkání Portugalsko - Řecko

Pauleta	
Hráč	Počet přihrávek
Deco	2
Figo	1
Ronaldo	1
Rui Costa	1
Migual	1
Valente	1

3. Podíl na protiútocích

Tab.č.6 : Podíl na protiútocích v utkání Portugalsko - Řecko

Pauleta		
Charakter útoku	Způsob zapojení	Počet
Postupný	vedení míče	-
	přihrávka	2
	zakončení	-
Rychlý	vedení míče	-
	přihrávka	-
	zakončení	3
Kombinovaný	vedení míče	2
	přihrávka	5
	zakončení	-

Nuno Gomes (Portugalsko) – tohoto hráče jsem sledoval ve čtvrtfinálovém utkání Portugalska s Anglií. Zápas dospěl až do prodloužení. Nuno Gomes odehrál celých 120min, avšak jeho výkon jsem sledoval pouze v základní hrací době. Portugalsko k tomuto utkání nastoupilo v rozestavení 4 – 2 – 3 – 1 a Nuno Gomes zde zaujímal pozici jediného hrotového útočníka.

1. Předchozí situace – celkový počet míčů, jenž ne hráče v tomto utkání směřovali je 31. 7krát to byla prostřednictvím přihrávky na velkou vzdálenost, 9krát na vzdálenost střední a 2krát na vzdálenost krátkou. 5krát spoluhráči přihrávali prvním dotykem, z čehož 2krát to byla přihrávka hlavou. 3krát na hráče směřovala míč přímo ze standardní situace a 4krát to byl míč odražený. Z celkového počtu 31 míčů směřujících na hráče bylo 11 do souboje.

2. Výchozí postavení – již v předešlém sledování jsem zaznamenal, že na sledovaného hráče směřovalo celkem 31 balonů. 20krát přijímal míč zády, 7krát bokem a 4krát čelem k brance soupeře. Je zde zahrnuto i 11 přihrávek směřujících do souboje.

3. Zpracování míče - v tomto utkání Nuno Gomes zpracoval celkem 14 míčů. 12krát

bylo zpracování úspěšné a to i přesto, že byl hráč 7krát pod tlakem soupeře a 1krát nesměřovala přihrávka přímo. 5krát hráč zpracovával přihrávku nikým neatakovan a v 11-ti případech byla přihrávka přesná.

8krát míč úspěšně převzal, 3krát stáhnul a 1krát tlumil. 13krát to bylo nohou (10krát pravou, 3krát levou) a 1krát na prsa. Neúspěšně se pokoušel o zpracování 2krát. V obou případech byla přihrávka přesná a hráč jí přebíral pod tlakem soupeře pravou nohou.

8krát ze 14-ti případů hráč zpracovával míč na místě, 6krát do pohybu.

4. Přihrávka – 12 přihrávek, to je celkový počet, jimiž se sledovaný hráč snažil nacházet spoluhráče. 8krát se jednalo o přihrávku pravou, 3krát o přihrávku levou nohou. Pouze 1krát Nuno Gomes přihrával hlavou. Ve 4 případech přihrával prvním dotykem, 7krát předcházelo přihrávce zpracování míče a 1krát jeho vedení. Pouze 1krát směřovala přihrávka na jinou, než na krátkou vzdálenost. Jednalo se o přihrávku na vzdálenost střední. Z hlediska směru letu jsem zaznamenal 4 přihrávky šikmo, 4 stranou a stejný počet kolmo vzad. 8krát směřovala přihrávka přímo na hráče, 3krát před a 1krát za spoluhráče. Z celkového počtu 12-ti přihrávek bylo 9 přesných, 2 ztracené (míč získal soupeř) a 1 nepřesná (tým zůstal v držení míče). 10krát sledovaný hráč přihrával pod tlakem, 2krát nikým neatakovan.

Tab. č.7 Přihrávky (Nuno Gomes: Portugalsko – Anglie)

Nuno Gomes				Krátké				Střední				Dlouhé				
				PD	ZM	VM	OS	PD	ZM	VM	OS	PD	ZM	VM	OS	
Portugalsko - Anglie	Nohou	P	Přesná	2	2	1			1						6	
			Nepřesná	1	1										2	
		L	Přesná		3											3
			Nepřesná													
	Hlavou	Přesná	1												1	
		Nepřesná														
Celkem				4	6	1			1						12	

Vysvětlivky: PD – prvním dotykem, ZM – zpracování míče, VM – vedení míče, OS – osobní souboj

5. Vedení míče – sledovaný hráč se v tomto utkání pokusil pouze o jedno vedení míče. Jednalo se o krátké vedení míče stranou po úspěšném zpracování, vnitřní stranou pravé nohy. Po tomto vedení následovala úspěšná přihrávka opět na krátkou vzdálenost.

6. Obcházení soupeře – o 1 neúspěšné obejítí soupeře se pokoušel Nuno Gomes v tomto

utkání. Jednalo se o krátkou kličku pravou nohou.

7. Situace 1 na 1 – celkem 12 soubojů o míč jsem zaznamenal v tomto utkání a vždy se jednalo o souboj útočný. Ve 3 případech byl sledovaná hráč úspěšný a získal míč pod svou kontrolu. 2krát to byl souboj na zemi, 1krát ve vzduchu.

V 5-ti případech se jednalo o souboj, kdy hráč úspěšný nebyl, avšak tým zůstal v držení míče. 3krát se souboj odehrával ve vzduchu, 2krát na zemi. 4krát se Nuno Gomes pokoušel získat míč v souboji neúspěšně (míč získal soupeř). 3krát se jednalo o souboj vzdušný, 1krát o souboj na zemi.

8. Střelba – 4krát se sledovaný hráč pokusil o střelu v tomto utkání. 2krát se jednalo o střelu nohou. 1krát Nuno Gomes vystřelil po vedení míče levou nohou z velké vzdálenosti. Střela byla přízemní a směřovala do branky. Druhý pokus nohou byl z malé vzdálenosti, prvním dotykem pravou nohou. Střela byla rovněž přízemní, ale směřovala mimo branku soupeře. Ve zbylých dvou případech se jednalo o střelbu hlavou. 1krát ze střední vzdálenosti do branky, 1krát ze vzdálenosti malé mimo branku soupeře. Oba dva pokusy byly středně vysoké. 3krát se sledovaný hráč při střele nacházel pod tlakem soupeře, 1krát střílel nikým neatakován.

9. Ztráty míče – v tomto utkání jsem zaznamenal celkem 6 ztrát míče.

Tab.č.8: Ztráty míče a jejich příčiny (Nuno Gomes: Portugalsko –Anglie)

Utkání	Minuty	Příčina ztráty
Portugalsko - Anglie	6:00	Nepřesná přihrávka prvním dotykem.
	27:10	Nepřesné zpracování míče v pohybu pod tlakem soupeře. Soupeř získává míč.
	50:37	Nepřesné zpracování míče. Snaha o krátkou kličku. Obránce vystihuje úmysl, získává míč.
	60:58	Nepřesné zpracování míče pod tlakem soupeře. Soupeř se dostává před hráče, získává míč.
	63:20	Málo důrazný při přijímání míče. Soupeř hráče předskočil a získal míč.
	67:12	Nepřesná přihrávka pod tlakem dvou protihráčů.

10. Odebírání míče – sledovanému hráči se v tomto utkání nepodařilo získat ani jeden míč.

11. Fauly – 1krát byl Nuno Gomes v tomto utkání faulován, 1krát fauloval. K oběma faulům došlo v útočné fázi hry.

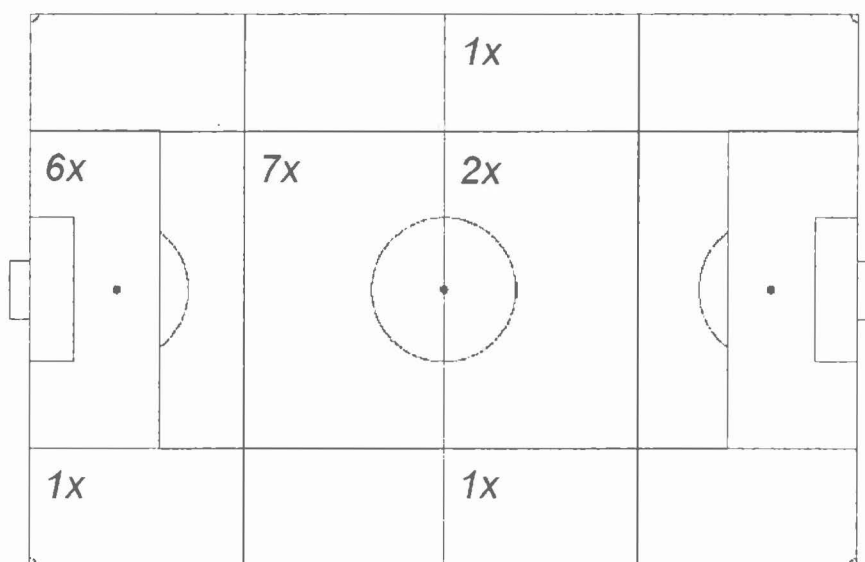
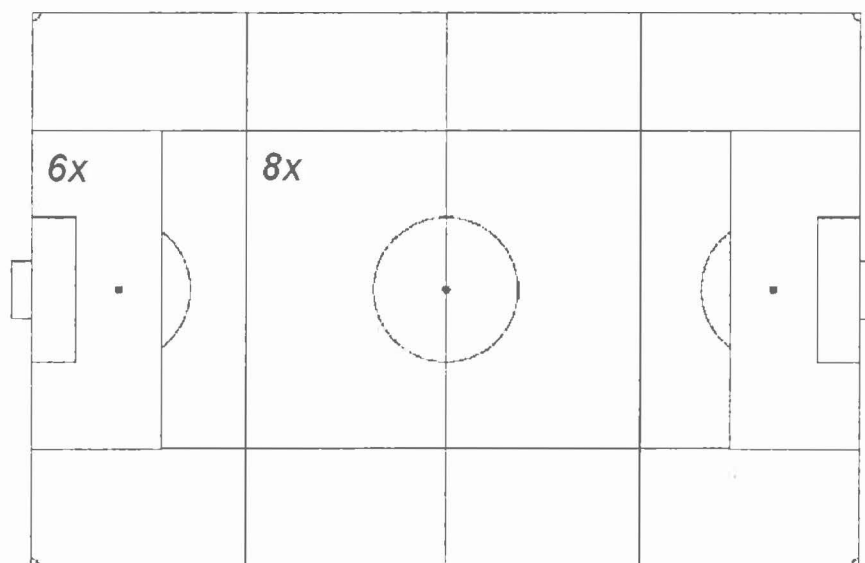
12. Standardní situace – 24 standardních situací. To je celkový počet, na kterých se podílel sledovaný hráč. Ze 14-ti útočných situací se v 9-ti případech jednalo o rohový

kop. Nuno Gomes se zde pohyboval v oblasti středu malého brankového území. V případě 5-ti přímých kopů volil pozici s ohledem na místo rozehrávky. Většinou však oblast pokutového kopu. Z 10-ti obranných situací se 7krát jednalo o rohový kop kde sledovaný hráč zaujímal pozici na středu malého brankového území.

Ve 3 případech soupeřova přímého kopu hrál 1krát na hráče a 2krát zaujal pozici v obranné zdi.

Participace na týmovém herním výkonu

1. Činnostní rádius hráče

2. Spolupráce s jednotlivými hráči

Tab.č.9: Statistika přijatých míčů v utkání Portugalsko - Anglie

Nuno Gomes	
Hráč	Počet příjmů míče
Deco	3
Figo	3
Valente	2
Munice	1
Andrade	1
Ricardo Carvalho	1
Costinha	1

Tab.č.10: Statistika přihraných míčů v utkání Portugalsko - Anglie

Nuno Gomes	
Hráč	Počet přihrávek
Deco	3
Figo	2
Munice	2
Ricardo Carvalho	1
Ronaldo	1

3. Podíl na protiútocích

Tab.č.11: Podíl na protiútocích v utkání Portugalsko - Anglie

Nuno Gomes		
Charakter útoku	Způsob zapojení	Počet
Postupný	vedení míče	-
	Přihrávka	3
	Zakončení	2
Rychlý	vedení míče	-
	Přihrávka	-
	Zakončení	1
Kombinovaný	vedení míče	1
	Přihrávka	7
	Zakončení	1

Van Nistelrooy (Nizozemsko) – tento hráč nastoupil v semifinálovém utkání Portugalsko – Nizozemsko v základní sestavě na pozici jediného hrotového útočníka a odehrál celých 90 min. Nizozemský národní tým k tomuto utkání nastoupil v svém tradičním rozestavení 4 – 3 – 3.

1. Předchozí situace – celkem 37 balonů směřovalo na sledovaného hráče v tomto utkání. 8krát jej spoluhráči hledali prostřednictvím přihrávky na dlouhou, 8krát střední a 1krát na krátkou vzdálenost. 9krát se jednalo o přihrávku prvním dotykem, 3krát hlavou a 4krát přímo ze standardní situace. 4krát na hráče směřoval míč odražený. 16 z celkových 37 přihrávek směřovalo do souboje.

2. Výchozí postavení – jak je již v předešlé statistice uvedeno, na hráče celkově směřovalo 37 balonů. Z hlediska výchozího postavení hráč ve 24 případech přijímal míč zády a 13krát bokem.

3. Zpracování míče – Van Nistelrooy v tomto utkání zpracoval celkově 18 míčů. Ze 14-ti úspěšných zpracování 8krát míč převzal a 5krát stáhnul i přesto, že 1krát přihrávka nesměřovala přesně a v 11-ti případech byl pod tlakem soupeře. 8krát úspěšně zpracoval přihrávku nohou, 6krát na prsa. 4krát míč nedokázal úspěšně stáhnout (3krát nohou, 1krát

na prsa) přesto, že byl 1krát volný a 2krát byla přihrávka přesná. Ve 12-ti případech se jednalo o zpracování míče na místě, 6krát v pohybu.

4. Přihrávka – 13-ti přihrávkami se sledovaný hráč snažil hledat spoluhráče v tomto utkání. Všech 13 přihrávek bylo situováno nohou (10krát pravou, 3krát levou). 10krát se jednalo o přihrávku po zpracování míče, 1krát po jeho vedení a 2krát prvním dotykem. 5 přihrávek směřovalo na dlouhou vzdálenost, 7 na střední a 1 na krátkou vzdálenost. Z hlediska směru přihrával Van Nistelrooy 6krát šikmo, 6krát stranou a 1krát kolmo vpřed. 7krát se jednalo o přihrávku přímo na spoluhráče, 3 před něj a 3krát za spoluhráče. 8 z celkových 13 přihrávek bylo přesných, 1 nepřesná (tým však zůstal v držení míče), 4 ztracené (míč získal soupeř). V 7 případech přihrával sledovaný hráč nikým neatakován, 6krát pod tlakem soupeře.

Tab. č.12: Přihrávky (Van Nistelrooy: Portugalsko – Nizozemsko)

Van Nistelrooy			Krátké				Střední				Dlouhé				
			PD	ZM	VM	OS	PD	ZM	VM	OS	PD	ZM	VM	OS	
Portugalsko - Nizozemsko	Nohou	P	Přesná		1				2	1		1	2		7
		N	Nepřesná				1	1				1			3
		L	Přesná					1				1			2
		N	Nepřesná					1							1
	Hlavou			Přesná											
				Nepřesná											
Celkem				1			1	5	1		1	4		13	

Vysvětlivky: PD – prvním dotykem, ZM – zpracování míče, VM – vedení míče, OS – osobní souboj

5. Vedení míče – pouze jedno vedení míče jsme zaznamenal v celém utkání. Jednalo se o vedení míče po zpracování vnitřní stranou pravé nohy na krátkou vzdálenost, po němž následovala přihrávka na spoluhráče.

6. Obcházení soupeře – 1 neúspěšný pokus o obhození soupeře jsem zaznamenal v celém utkání. Sledovaný hráč v něm přišel o balon.

7. Situace 1 na 1 – celkem 16 soubojů o míč svedl sledovaný hráč v tomto utkání. Ve všech případech se jednalo o souboj v útočné fázi hry. 5krát to byl souboj vítězný, vzdušný. 7krát souboj neúspěšný (tým však zůstal u balonu) v 6-ti případech odehrávající se ve vzduchu, 1krát na zemi. 4krát (3krát ve vzduchu, 1krát na zemi) se hráč pokoušel o získání míče neúspěšně. Míč získal soupeř.

8. Střelba – Van Nistelrooy se v tomto utkání nepokusil o střelu na soupeřovu branku.

9. Ztráty míče – sledovaný hráč v tomto utkání ztratit celkem 9 míčů.

Tab.č.13: Ztráty míče a jejich příčiny (Van Nistelrooy: Portugalsko – Nizozemsko)

Utání	Minuty	Příčina ztráty
Portugalsko - Nizozemsko	5:38	Chybné zpracování míče pod tlakem soupeře. Ten se lehce dostává k balonu.
	7:45	Nepřesná přihrávka. Vzájemné nedorozumění se spoluhráčem.
	19:13	Nepřesná přihrávka prvním dotykem.
	21:41	Snaha o krátké obhození soupeře. Soupeř vystihuje hráčův úmysl a odstavuje jej od balonu.
	23:26	Špatné pokrytí balonu po zpracování. Soupeř jej vypichuje a získává do svého držení.
	28:30	Nepřesná přihrávka v důsledku čehož následovalo chybné zpracování pod tlakem soupeře a ztráta míče.
	52:31	Příliš krátká přihrávka. Soupeř se k míči dostává dříve než spoluhráč.
	66:28	Chybné pokrytí míč při zpracování přihrávky z autového vhození. Soupeř se dostává před hráče a získává míč.
	80:14	Nepřesná přihrávka. Míč končí v autu.

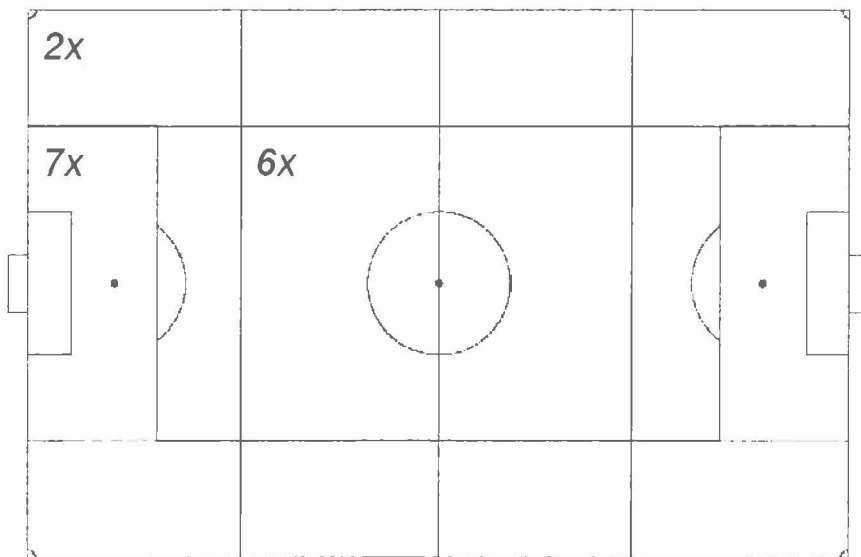
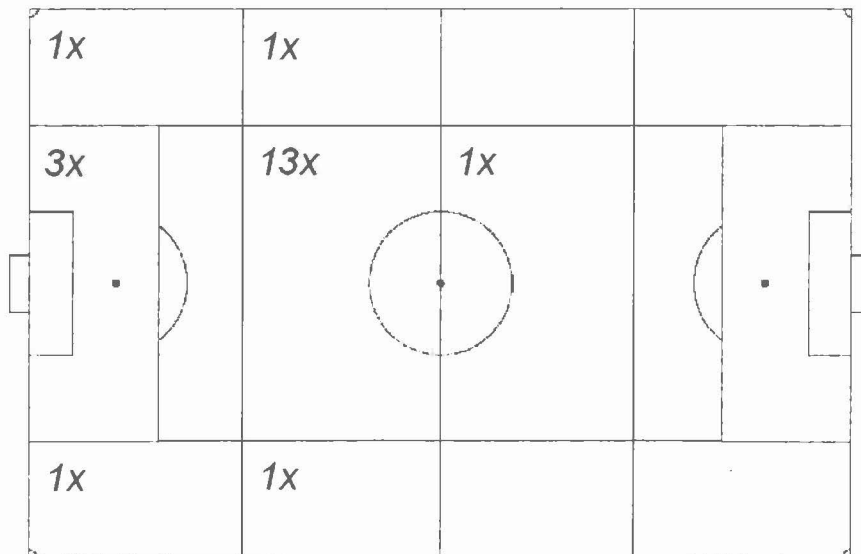
10. Odebírání míče – v tomto utkání jsem nezaznamenal ani jedno úspěšné odebrání míče.

11. Fauly – 2krát se Van Nistelrooy dopustil faulu a 3krát byl sám faulován. Všechny fauly jsem zaznamenal v útočné fázi hry.

12. Standardní situace – sledovaný hráč se účastnil celkem 15-ti standardních situací. Z 8 útočných se ve 2 případech jednalo o rohový kop, kde se hráč pohyboval v oblasti středu malého brankového území. Ve zbylých 6-ti situacích šlo o přímý kop a hráč zde zaujímal svou pozici s ohledem na místo rozehrávky (především ale v oblasti středu velkého brankového území). V 6-ti obranných situacích šlo 2krát o rohový kop a 5krát o kop přímý. Sledovaný hráč zde střídavě zaujímal pozici ve zdi (pokud se jednalo o přímý kop) a v oblasti první tyče z hlediska rozehrávky standardní situace.

Participace na týmovém herním výkonu

1. Činnostní rádius hráče

2. Spolupráce s jednotlivými hráči

Tab.č.14: Statistika přijatých míčů v utkání Portugalsko - Nizozemsko

Van Nistelrooy	
Hráč	Počet příjmů míče
Reiziger	4
Overmars	2
Seedorf	2
Van Brongkhorst	2
Robben	2
Cocu	1
Makaky	1

Tab.č.15: Statistika přihraných míčů v utkání Portugalsko - Nizozemsko

Van Nistelrooy	
Hráč	Počet přihrávek
Overmars	4
Robben	3
Reiziger	1

3. Podíl na protiútocích

Tab.č.16: Podíl na protiútocích v utkání Portugalsko - Nizozemsko

Van Nistelrooy		
Charakter útoku	Způsob zapojení	Počet
Postupný	vedení míče	1
	přihrávka	3
	zakončení	-
Rychlý	vedení míče	-
	přihrávka	2
	zakončení	-
Kombinovaný	vedení míče	-
	přihrávka	4
	zakončení	-

Van Nistelrooy (Nizozemsko) – dalším zápasem, kde jsem tohoto hráče sledoval bylo čtvrtfinálové utkání Švédsko – Nizozemsko. Tento zápas dospěl až do prodloužení a Nizozemsko (nastoupivší ve svém klasickém rozestavení 4 – 3 – 3) v něm na penalty postoupilo do semifinále. Van Nistelrooy zde nastoupil na pozici jediného hrotového útočníka a odehrál celých 120min.

1. Předchozí situace – celkový počet míčů, směřujících na sledovaného hráče v tomto utkání byl 34. 13krát jej hledali spoluhráči prostřednictvím dlouhé přihrávky, 4krát prostřednictvím střední a 1krát přihrávky krátké. 3krát se jednalo o přihrávku prvním dotykem, 1krát hlavou a 9krát přímo ze standardní situace. Ve 3 případech na hráče směřoval odražený míč. 16 z celkových 34 míčů se snažil Van Nistelrooy získat v souboji.

2. Výchozí postavení – ze 34, na hráče směřujících míčů jich 27 přijal zády, 5 bokem a 2 čelem.

3. Zpracování míče – Van Nistelrooy v tomto utkání úspěšně zpracoval 14 přihrávek (10krát nohou, 4krát na prsa). 5 jich úspěšně převzal, 6 stáhnul a 3 tlumil. Ve 12 případech zpracovával přihrávku pod tlakem soupeře, 2krát nebyl nikým atakován. Pouze

1krát si zpracoval přihrávku do pohybu.

4. Přihrávka – 13krát se sledovaný hráč snažil svými přihrávkami najít spoluhráče. 11krát se jednalo o přihrávku nohou (9krát pravou, 2krát levou), 2krát hlavou. V 9-ti případech šlo o přihrávku po zpracování míče, 4krát o přihrávku prvním dotykem. 1krát Van Nistelrooy přihrával na krátkou vzdálenost, 10krát na střední a 2krát na dlouhou. Co se týče směru letu přihrávky 7krát se jednalo o přihrávku stranou, 3krát šikmo, 2krát kolmo vpřed a 1krát vzad. 6krát směřovala přihrávka přímo na hráče, 6krát před něj, 1krát za spoluhráče. Pouze 1krát byla přihrávka ztracená a tým přišel o míč. To navzdory faktu, že sledovaný hráč v 11-ti případech přihrával pod tlakem soupeře.

Tab. č.17: Přihrávky (Van Nistelrooy: Švédsko - Nizozemsko)

Van Nistelrooy			Krátké				Střední				Dlouhé					
			PD	ZM	VM	OS	PD	ZM	VM	OS	PD	ZM	VM	OS		
Švédsko - Nizozemsko	Nohou	P	Přesná	1				1	5				2			9
		N	Nepřesná													
		L	Přesná					1								1
		N	Nepřesná					1								1
	Hlavou	Přesná					2									2
		Nepřesná														
Celkem				1				3	7				2			13

Vysvětlivky: PD – prvním dotykem, ZM – zpracování míče, VM – vedení míče, OS – osobní souboj

5. Vedení míče – pouze jedno vedení míče jsem zaznamenal v celém utkání. Jednalo se o krátké vedení míče po zpracování dlouhé přihrávky pravou nohou kolmo vpřed. Hráč však při této akci přišel o balon.

6. Obcházení soupeře – zaznamenal jsem 1 neúspěšný pokus o krátké obejítí soupeře. Hráč při tomto pokusu přišel o míč.

7. Situace 1 na 1 – 15krát se Van Nistelrooy snažil získat míč v útočném souboji. Ve 14-ti případech se jednalo o souboj vítězný, odehrávající se ve vzduchu. Pouze 2krát (1krát ve vzduchu, 1krát na zemi) byl sledovaný hráč v souboji neúspěšný a míč získal soupeř.

8. Střelba – v tomto utkání jsem zaznamenal celkem 5 pokusů o střelu na soupeřovu branku (3krát nohou, 2krát hlavou). 2krát se jednalo o střelu vnitřní stranou pravé nohy po zpracování míče z malé a střední vzdálenosti. Obě střely byly přízemní a směřovaly do branky. 1krát jsem zaznamenal střelu prvním dotykem pravou nohou. Hráč pohotově

tečoval míč patou, avšak střela z malé vzdálenosti směřovala nad branku soupeře. 2krát se pokoušel ohrozit soupeřovu branku hlavou. Střely z malé a střední vzdálenosti však směřovaly nad branku. Při všech střeleckých pokusech byl sledovaný hráč pod tlakem soupeře.

9. Ztráty míče – 3krát přišel sledovaný hráč o míč v tomto utkání.

Tab.č.18: Ztráty míče a jejich příčiny (Van Nistelrooy: Švédsko– Nizozemsko)

Utkání	Minuty	Příčina ztráty
Švédsko - Nizozemsko	44:54	Při vedení míče si pod tlakem soupeře ukopl míč. Po zdvojení dvěma protihráči přišel o balon.
	69:41	Nepřesná přihrávka. Míč skončil v autu.
	86:11	Snaha o krátké obejítí soupeře. Soupeř však vystihl záměr a odstavil hráče od míče.

10. Odebírání míče – v tomto utkání jsem zaznamenal jedno úspěšné získání míče.

Tab.č.19: Odebírání míče (Van Nistelrooy: Švédsko - Nizozemsko)

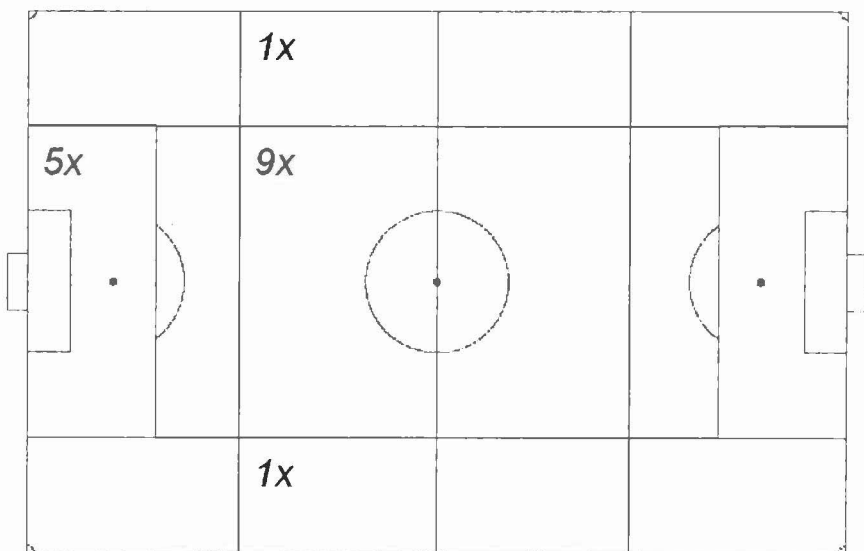
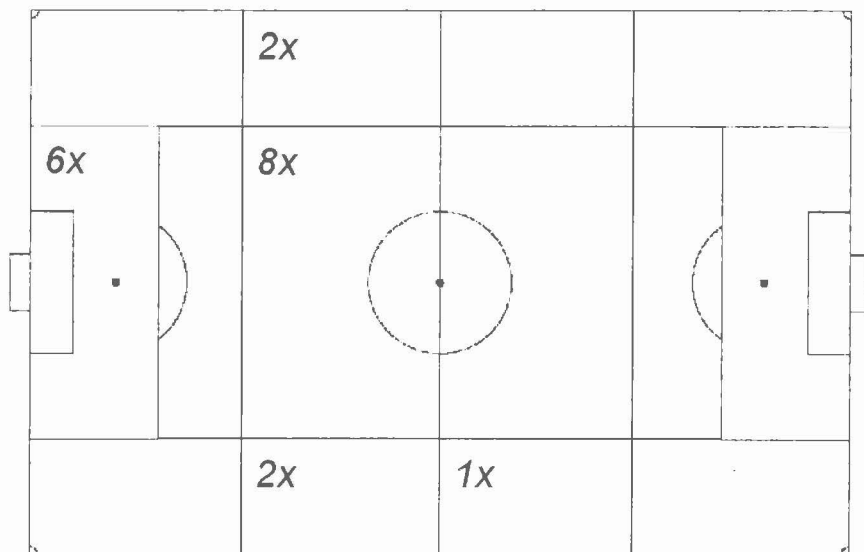
Utkání	Minuty	Způsob odebrání
Švédsko - Nizozemsko	86:20	V běžeckém souboji vytlačil soupeře i s míčem do autu a získal tak vhazování pro svůj tým.

11. Fauly – 3krát byl Van Nistelrooy faulován a 1krát fauloval. Ke všem faulům došlo v útočné fázi hry.

12. Standardní situace – 12-ti útočných a 3 obranných standardních situací se sledovaný hráč účastnil v tomto utkání. Z 12-ti útočných situací se v 5-ti případech jednalo o rohový kop, kde se sledovaný hráč pohyboval v oblasti malého brankového území a 7krát o přímý kop, kde si vybíral místo v závislosti na místě rozehrávky. Především však v oblasti malého brankového území. 3krát se jednalo o obranný přímý kop kde 2krát zaujal pozici ve zdi a 1krát v oblasti velkého brankového území.

Participace na týmovém herním výkonu

1. Činnostní rádius hráče

2. Spolupráce s jednotlivými hráči

Tab.č.20: Statistika přijatých míčů v utkání Švédsko - Nizozemsko

Van Nistelrooy	
Hráč	Počet příjmů míče
Robben	3
Van Brongkhorst	2
Van Der Meyde	2
Seedorf	2
Reiziger	2
De Buer	1
Cocu	1
Davids	1

Tab.č.21: Statistika přihraných míčů v utkání Švédsko - Nizozemsko

Van Nistelrooy	
Hráč	Počet přihrávek
Van Der Meyde	5
Robben	3
Reiziger	3
Davids	1

3. Podíl na protiútocích

Tab.č.22: Podíl na protiútocích v utkání Švédsko - Nizozemsko

Van Nistelrooy		
Charakter útoku	Způsob zapojení	Počet
Postupný	vedení míče	-
	přihrávka	4
	zakončení	3
Rychlý	vedení míče	-
	přihrávka	4
	zakončení	1
Kombinovaný	vedení míče	1
	přihrávka	4
	zakončení	1

Baroš (Česká republika) – prvním zápasem, kde jsem tohoto hráče sledoval, byl čtvrtfinálový zápas Dánska s Českou republikou. Baroš zde nastoupil v útočné dvojici s Kollerem a odehrál 71 min. Český národní tým zde nastoupil v klasickém rozestavení 4 – 4 – 2.

1. Předchozí situace – v tomto utkání směřoval na sledovaného hráče míč celkem 20krát. 2krát se jednalo o přihrávku dlouhou, 7krát střední a 2krát krátkou. 2krát jej spoluhráči hledali prostřednictvím přihrávky prvním dotykem, 4krát hlavou a 2krát přímo ze standardní situace. 1krát se k hráči dostal míč odražený. V 5-ti z 20-ti přihrávek se jednalo o míč, směřující do souboje.

2. Výchozí postavení – již v předešle statistice byl uveden počet míčů, které na hráče směřovali. Z celkových 20-ti, jich Baroš 8 přijímal zády, 7 bokem a 5 čelem.

3. Zpracování míče – v tomto utkání Baroš úspěšně zpracoval celkem 11 míčů a to i přes to, že byl 10krát pod tlakem soupeře a 1krát nesměřovala přihrávka přesně. 7krát míč úspěšně převzal a 4krát tlumil (1krát na prsa). V 6-ti případech zpracovával přihrávku na místě, 5krát do pohybu.

4. Přihrávka – 5 přihrávek, to je celkový počet, jimiž se sledovaný hráč snažil nacházet

spoluhráče. 3krát se jednalo o přihrávku pravou, 1krát o přihrávku levou nohou. Pouze 1krát Baroš přihrával jiným způsobem a na prsa. Ve 2 případech přihrával prvním dotykem, 2krát předcházelo přihrávce zpracování míče a 1krát jeho vedení. 2krát směřovala přihrávka na jinou, než na krátkou vzdálenost. Jednalo se o přihrávku na vzdálenost střední. Z hlediska směru letu jsem zaznamenal 2 přihrávky stranou a 3 kolmo vzad. 5krát směřovala přihrávka přímo na spoluhráče. Všech 5 přihrávek bylo přesných a sledovaný hráč je přihrával pod tlakem soupeře.

Tab. č.23: Přihrávky (Baroš: Česká republika - Dánsko)

Baroš				Krátké				Střední				Dlouhé				
				PD	ZM	VM	OS	PD	ZM	VM	OS	PD	ZM	VM	OS	
Česká republika - Dánsko	Nohou	P	Přesná	1	1						1					
			N	Nepřesná												
		L	Přesná					1								
			N	Nepřesná												
	Hlavou	Přesná														
		Nepřesná														
Celkem															4*	

Vysvětlivky: PD – prvním dotykem, ZM – zpracování míče, VM – vedení míče, OS – osobní souboj

* v tomto součtu není zahrnuta přesná přihrávka prsama na krátkou vzdálenost

5. Vedení míče – 5krát vedl sledovaný hráč míč v tomto utkání. 2krát se jednalo o vedení míče na velkou vzdálenost. V obou případech hráč vedl míč přímým nártem pravé nohy kolmo vpřed a šikmo stranou. 1krát Baroš vedl míč vnitřní stranou pravé nohy na střední vzdálenost kolmo vpřed. Ve 2 případech se jednalo o krátkého vedení míče vnitřní stranou pravé nohy stranou a šikmo vpřed.

6. Obcházení soupeře – v této statistice jsem nezaznamenal ani jeden pokus o obejití soupeře.

7. Situace 1 na 1 – 5krát se snažil sledovaný hráč získat míč v útočném souboji. 3krát jsem zaznamenal souboj vítězný, odehrávající se 2krát na zemi, 1krát ve vzduchu. 2krát to byl souboj ztracený (míč získal soupeř) odehrávající se 1krát na zemi a 1krát ve vzduchu.

8. Střelba – zde jsem zaznamenal 4 střely, kterými se Baroš snažil ohrozit branku soupeře. 3krát tato střela směřovala do branky. Jednalo se o střelu z malé vzdálenosti

prvním dotykem vnitřní stranou prvé nohy. Tato střela byla středně vysoká. V druhém případě se jednalo o pokus ze střední vzdálenosti po zpracování míče nohou levou (přímým nártem). Tato střela směřovala do horních partií branky. Dále jsem zaznamenal pokus přízemní, přímým nártem pravé nohy po vedení míče ze vzdálenosti velké. V prvních dvou případech byl sledovaný hráč natolik úspěšný, že střela skončila gólem v soupeřově brance. Poslední zaznamenaný pokus byl vystřelen prvním dotykem ze střední vzdálenosti.

Baroš vystřelil vnějším nártem levé nohy, avšak střela směřovala mimo branku soupeře. Při všech 4 pokusech byl sledovaný hráč pod tlakem soupeře.

9. Ztráty míče – 6 ztrát míče jsem zaznamenal v tomto utkání.

Tab.č.24: Ztráty míče a jejich příčiny (Baroš: Česká republika - Dánsko)

Utkání	Minuty	Příčina ztráty
Česká republika - Dánsko	2:30	Nedostatečný důraz. Při vedení míče se nechal soupeřem odstavit od balonu.
	11:10	Při vedení míče si pod tlakem soupeře balon ukopl a soupeř jej lehce získal.
	33:30	Při vedení míče byl sledovaný hráč atakován soupeřem. Faul se však nepískal.
	34:00	Při vedení míče si pod tlakem soupeře balon ukopl a soupeř jej lehce získal.
	46:00	Při vedení míče si pod tlakem soupeře balon ukopl a soupeř jej lehce získal.
	67:05	Nedostatečný důraz. Při vedení míče se nechal soupeřem odstavit od balonu.

10. Odebírání míče – 1krát se sledovanému hráči podařilo vybojovat míč.

Tab.č.25: Odebírání míče (Baroš: Česká republika - Dánsko)

Utkání	Minuty	Způsob odebrání
Česká republika - Dánsko	2:32	Po skluzu soupeř padá přes míč a Baroš jej získává do svého držení.

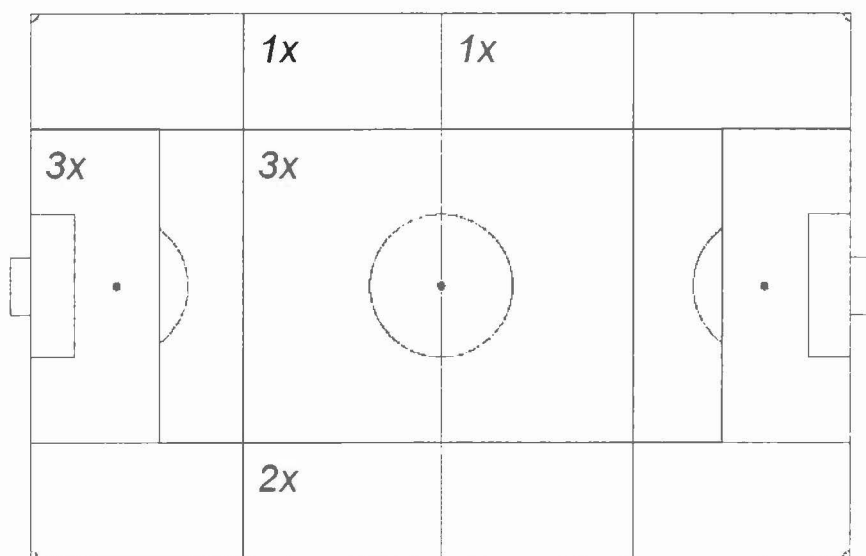
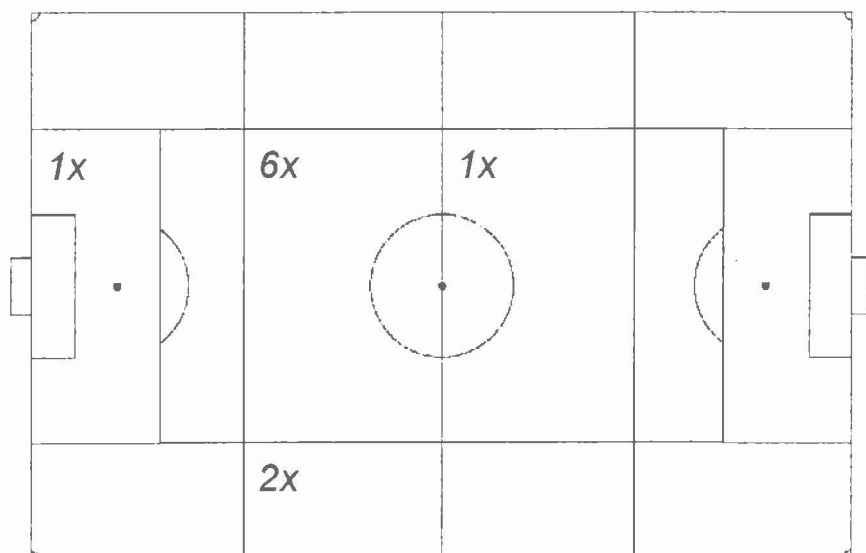
11. Fauly – celkem 3krát byl Baroš v tomto utkání faulován a 1krát se sám faulu dopustil. Všechny 4 fauly se odehrály v útočné fázi hry.

12. Standardní situace – sledovaný hráč se účastnil celkem 13-ti standardních situací. Z 9 útočných se ve 5-ti případech jednalo o rohový kop, kde se hráč pohyboval v oblasti středu malého brankového území. Ve zbylých 4-ti situacích šlo o přímý kop a hráč zde zaujímal svou pozici s ohledem na místo rozehrávky (především ale v oblasti středu

velkého brankového území). Ve 4 obranných situacích šlo 2krát o rohový kop a 2krát o kop přímý. Sledovaný hráč zde střídavě zaujímal pozici ve zdi (pokud se jednalo o přímý kop) a v oblasti velkého brankového území čekající na odražený míč.

Participace na týmovém herním výkonu

1. Činnostní rádius hráče

2. Spolupráce s jednotlivými hráči

Tab.č.26: Statistika přijatých míčů v utkání Česká republika - Dánsko

Baroš	
Hráč	Počet příjmů míče
Nedvěd	3
Jankulovský	3
Koller	2
Galásek	2
Jiránek	2
Bolf	2
Čech	2
Poborský	1
Rosický	1

Tab.č.27: Statistika přihraných míčů v utkání Česká republika - Dánsko

Baroš	
Hráč	Počet příjmů míče
Koller	1
Rosický	1
Nedvěd	1
Jankulovský	1
Jiránek	1

3. Podíl na protiútocích

Tab.č.28: Podíl na protiútocích v utkání Česká republika - Dánsko

Baroš		
Charakter útoku	Způsob zapojení	Počet
Postupný	vedení míče	1
	Přihrávka	2
	Zakončení	-
Rychlý	vedení míče	2
	Přihrávka	1
	Zakončení	-
Kombinovaný	vedení míče	2
	Přihrávka	2
	Zakončení	4

Baroš (Česká republika) – Druhé utkání, kde jsem tohoto hráče sledoval byl semifinálový zápas Řecka s Českou republikou. Baroš zde nastoupil v útočné dvojici s Kollerem. Zápas dospěl až do prodloužení a sledovaný hráč v něm odehrál celých 120min. Český národní tým zde tradičně nastoupil v rozestavení 4 – 4 – 2.

1. Předchozí situace -celkem 34 balonů směřovalo na sledovaného hráče v tomto utkání. 7krát jej spoluhráči hledali prostřednictvím přihrávky na dlouhou, 9krát střední a 2krát na krátkou vzdálenost. 5krát se jednalo o přihrávku prvním dotykem, 6krát hlavou a 3krát přímo ze standardní situace. 2krát na hráče směřoval míč odražený. 3 z celkových 37 přihrávek směřovalo do souboje.

2. Výchozí postavení – jak jsem již uvedl v předešlé statistice, na hráče v tomto utkání směřovalo 34 míčů. 20krát jej přijímal zády, 11krát bokem a 3krát čelem.

3. Zpracování míče – Baroš v tomto utkání zpracoval celkově 26 míčů. Z 22-ti úspěšných zpracování 12krát míč převzal, 5krát stáhnul a 5krát tlumil i přesto, že v 17-ti případech byl pod tlakem soupeře. 16krát úspěšně zpracoval přihrávku nohou, 6krát na prsa, 1krát míč nedokázal úspěšně stáhnout, 1krát převzít a 2krát tlumit (2krát nohou, 2krát na prsa) přesto že 3krát byla přihrávka přesná.

Ve 13-ti případech se jednalo o zpracování míče na místě, 13krát v pohybu.

4. Přihrávka - 14-ti přihrávkami se sledovaný hráč snažil hledat spoluhráče v tomto utkání. Všech 14 přihrávek bylo situováno nohou (12krát pravou, 2krát levou). 4krát se jednalo o přihrávku po zpracování míče, 5krát po jeho vedení a 5krát prvním dotykem. 4 přihrávky směřovaly na střední vzdálenost a 10 na vzdálenost krátkou.

Z hlediska směru přihrával Baroš 2krát šikmo, 9krát stranou a 3krát zpět. 10krát se jednalo o přihrávku přímo na spoluhráče a 4krát před něj. 13 z celkových 14 přihrávek bylo přesných, 1 ztracená (tým přišel o držení míče). Ve 3 případech přihrával sledovaný hráč nikým neatakován, 11krát pod tlakem soupeře.

Tab. č.29: Přihrávky (Baroš: Řecko – Česká republika)

Baroš			Krátké				Střední				Dlouhé				
			PD	ZM	VM	OS	PD	ZM	VM	OS	PD	ZM	VM	OS	
Řecko - Česká republika	Nohou	P	Přesná	3	3	1		1		3					11
		N	Nepřesná	1											1
		L	Přesná		1	1									2
		N	Nepřesná												
	Hlavou	Přesná													
		Nepřesná													
Celkem			4	4	2		1		3					14	

Vysvětlivky: PD – prvním dotykem, ZM – zpracování míče, VM – vedení míče, OS – osobní souboj

5. Vedení míče – počet vedení míče se v tomto utkání se ustálil na čísle 10. 3krát jsem zaznamenal krátké vedení míče. 2krát levou nohou kolmo vpřed a stranou, 1krát pravou nohou vzad. 4krát se jednalo o vedení míče středně dlouhé. 2krát pravou nohou šikmo a 2krát kolmo vpřed pravou i levou nohou. 3krát vedl Baroš míč na velkou vzdálenost pravou nohou. 2krát kolmo vpřed, 1krát šikmo.

6. Obcházení soupeře – sledovaný hráč se v tomto utkání snažil celkem 7krát obejít soupeře. 5krát se jednalo o obejití úspěšné. 1krát prostřednictvím krátké kličky mezi dvěma hráči, 3krát prostřednictvím kličky dlouhé (2krát zaseknutí míče do protipohybu protihráče), 1krát obhozením. 2krát se hráč pokoušel o kličku pokoušel neúspěšně (tým však zůstal v držení míče). Konkrétně se jednalo o krátkou a dlouhou kličku. Vždy se však podařilo soupeři vystihnou záměr a hráči vypíchnout míč. 1krát se Baroš pokoušel o obhození soupeře neúspěšně a přišel o míč.

7. Situace 1 na 1 – 3krát se sledovaný hráč snažil získat míč v útočném osobním souboji. 1krát uspěl v souboji na zemi. 1krát ve stejné souboji úspěšný nebyl, tým však zůstal v držení míče. 1krát ve vzdušném souboji neuspěl a tým přišel o míč.

8. Střelba – pouze 1krát se Baroš pokusil střelou ohrožit branku soupeře. Jednalo se o střelu ze střední vzdálenosti přímým nártem levé nohy po vedení míče. Střela byla přízemní a směřovala mimo branku soupeře. Hráč byl při tomto pokusu pod tlakem soupeře.

9. Ztráty míče – celkem 11 ztrát balonu jsem zaznamenal v tomto utkání.

Tab.č.30: Ztráty míče a jejich příčiny (Baroš: Řecko– Česká republika)

Utkání	Minuty	Příčina ztráty
Řecko – Česká republika	14:55	Po získání míče dochází ke kontaktu se soupeřem. Hráč padá, jako faul však tato situace posouzena nebyla.
	29:20	Chybné pokrytí míče pod tlakem soupeře. Soupeř se větší důrazem dostává k balonu.
	30:35	Chybné zpracování. Míč jednoduše získává soupeř.
	36:20	Chybné zpracování. Míč jednoduše získává soupeř.
	40:25	Chybné zpracování. Míč jednoduše získává soupeř.
	45:10	Hráč zahrál rukou při zpracování míče.
	50:00	Snaha o obejít soupeře. Dochází ke střetu, hráč padá. Tato situace ale nebyla posouzena jako faul.
	56:30	Po zpracování míč a snaze o rychlé odpoutání z místa si jej hráč ukopl.
	65:00	Nepřesná přihrávka. Míč končí v držení soupeře.
	87:00	Snaha o obejít soupeře. Dochází ke střetu, hráč padá. Tato situace ale nebyla posouzena jako faul
	91:30	Nedostatečné pokrytí míče při zpracování. Protihráč jej vypichuje a získává do svého držení.

10. Odebírání míče – 1krát se sledovanému hráči podařilo získat míč do svého držení.

Tab.č.31: Odebírání míče (Baroš: Řecko – Česká republika)

Utkání	Minuty	Způsob odebrání
Řecko – Česká republika	91:45	V běžeckém souboji vytlačuje soupeře i s míčem do autu a získává pro svůj tým autové vhažování.

11. Fauly – 7 faulů jsem celkově zaznamenal v tomto utkání. 6krát se jednalo o faul útočný (4krát byl hráč faulován, 2krát fauloval) a 1krát obranný, kdy hráč fauloval.

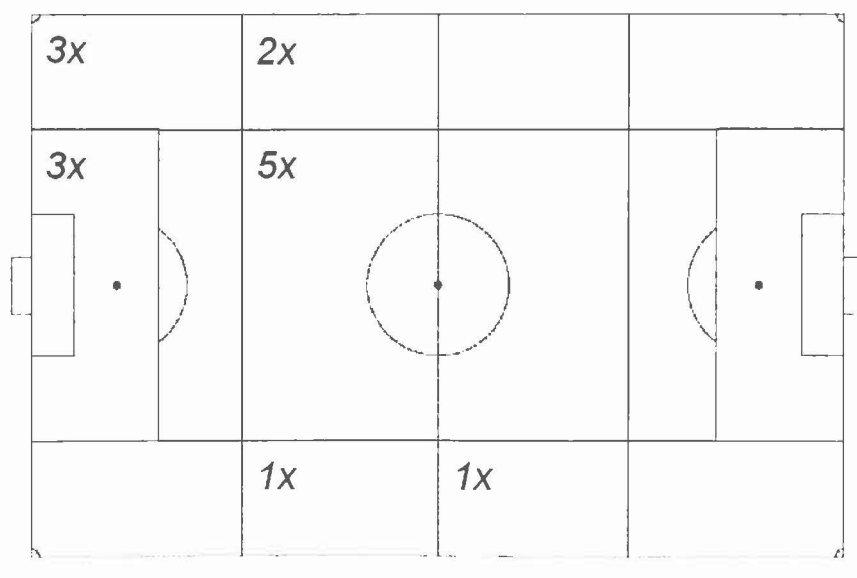
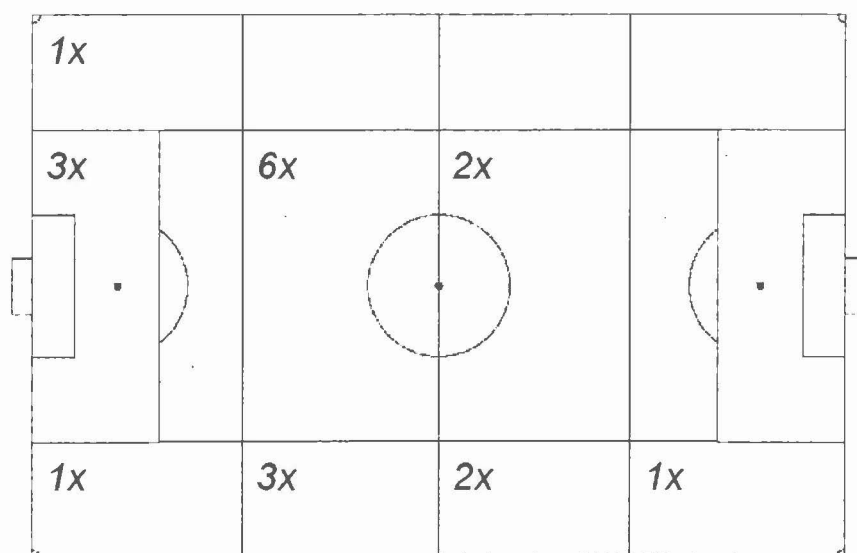
12. Standardní situace – 13-ti útočných a 4 obranných standardních situací se sledovaný hráč účastnil v tomto utkání. Z 13-ti útočných situacích se v 6-ti případech jednalo o rohový kop, kde se sledovaný hráč pohyboval v oblasti středu malého brankového území

6krát o přímý kop, kde si vybíral místo v závislosti na místě rozehrávky (především pak ne hranici velkého brankového území) a stejně tomu bylo také u 1 nepřímého volného kopu. 2krát se jednalo o obranný přímý kop a 2krát o obranný rohový kop.

V těchto situacích zaujal pozici ve zdi (při přímém volném kopu) a na hranici velkého brankového území při kopu rohovém.

Participace na týmovém herním výkonu

1. Činnostní rádius hráče

2. Spolupráce s jednotlivými hráči

Tab.č.32: Statistika přijatých míčů v utkání Řecká – Česká republika

Baroš	
Hráč	Počet příjmů míče
Koller	5
Jankulovský	5
Grygera	5
Poborský	5
Ujfaluši	3
Rosický	3
Galásek	2
Nedvěd	1
Čech	1

Tab.č.33: Statistika přihraných míčů v utkání Řecko – Česká republika

Baroš	
Hráč	Počet příjmů míče
Poborský	5
Nedvěd	4
Galásek	4
Jankulovský	1
Rosický	1

3. Podíl na protiútocích

Tab.č.34: Podíl na protiútocích v utkání Řecko – Česká republika

Baroš		
Charakter útoku	Způsob zapojení	Počet
Postupný	vedení míče	2
	přihrávka	3
	zakočení	-
Rychlý	vedení míče	1
	přihrávka	-
	zakočení	1
Kombinovaný	vedení míče	5
	přihrávka	10
	zakočení	-

3.7 Celková spolupráce sledovaných hráčů se spoluhráči v daných rozestaveních 4 – 2 – 3 – 1, 4 – 3 – 3 a 4 – 4 – 2

Množství přijatých a odevzdaných přihrávek s ohledem na herní rozestavení týmu a hráčskou pozici z níž na hráče přihrávka směřovala nebo naopak do níž byla přihrávka směřována. Zhodnoceny byly současně vždy dva zápasy stejného týmu tedy týmu se svým specifickým rozestavením. V rozestavení 4 – 2 – 3 – 1 jsem 2krát sledoval Portugalský tým. V zápase Portugalsko – Řecko nastoupil v základní sestavě Pauleta.

Utkání Portugalska s Anglií odehrál celý zápas Nuno Gomes. 2krát jsem sledoval Holandský národní tým v rozestavení 4 – 3 – 3. Oba zápasy odehrál Van Nistelrooy. Stejně tomu bylo také u Českého národního týmu, kde jsem v obou zápasech sledoval Baroše.

Tab. č.35: Celkový počet přijatých míčů od spoluhráčů na jednotlivých postech v rozestavení 4 – 2 – 3 – 1

Post		Počet	Podíl v %
Brankáři		1	3,8
Obránci	krajní	4	15,5
	středoví	3	11,6
Záložníci	krajní	8	30,8
	středoví	10	38,3
Útočníci		-	-

Tab. č.36: Celkový počet přijatých míčů od spoluhráčů na jednotlivých postech v rozestavení 4 – 3 – 3

Post		Počet	Podíl v %
Brankáři		-	-
Obránci	krajní	10	37
	středoví	1	3,7
Záložníci	krajní	3	11,1
	středoví	4	14,9
Útočníci		9	33,3

Tab. č.37: Celkový počet přijatých míčů od spoluhráčů na jednotlivých postech v rozestavení 4 – 4 - 2

Post		Počet	Podíl v %
Brankáři		3	6,8
Obránci	krajní	15	34,2
	středoví	2	4,6
Záložníci	krajní	10	22,6
	středoví	7	15,9
Útočníci		7	15,9

Z tab. č. 35, 36, 37 můžeme vyčíst, že nejvíce sledovaného hráče hledali svou přihrávkou krajní obránci a to jak v rozestavení 4 – 3 – 3 tak v rozestavení 4 – 4 – 2. V prvním zmiňovaném rozestavení se dále jednalo o častou spolupráci s útočníky v rozestavení 4 – 4 – 2 hráč potom s krajními záložníky. Naopak v rozestavení 4 – 2 – 3 – 1 hráč nejčastěji spolupracoval se středovými a krajními záložníky. Nejméně hráči spolupracovali s obránci a samozřejmě brankáři a to ve všech třech rozestaveních.

Tab. č.38: Celkový počet přihrávek spoluhráčům na jednotlivých postech v rozestavení 4 – 2 – 3 – 1

Post		Počet	Podíl v %
Brankáři		-	-
Obránci	krajní	2	12,5
	středoví	1	6,3
Záložníci	krajní	5	31,2
	středoví	8	50
Útočníci		-	-

Tab. č.39: Celkový počet přihrávek spoluhráčům na jednotlivých postech v rozestavení 4 – 3 – 3

Post		Počet	Podíl v %
Brankáři		-	-
Obránci	krajní	4	20
	středoví	-	-
Záložníci	krajní	1	5
	středoví	-	-
Útočníci		15	75

Tab. č.40: Celkový počet přihrávek spoluhráčům na jednotlivých postech v rozestavení 4 – 2 – 2

Post		Počet	Podíl v %
Brankáři		-	-
Obránci	krajní	3	16,5
	středoví	-	-
Záložníci	krajní	9	49,5
	středoví	5	28,5
Útočníci		1	5,5

Z tab. 38, 39, 40 je patrné, že v rozestavení 4 – 2 – 3 – 1 hráč nejčastěji přihrával středovým a krajním záložníkům. Stejně tak tomu bylo v rozestavení 4 – 4 – 2 . Naopak v rozestavení 4 – 3 – 3 sledovaný hráč spolupracoval hlavně s útočníky. Nejméně jsem zaznamenal spolupráci s brankáři a středovými obránci. V rozestavení 4 – 3 – 3 dále ještě středovými záložníky.

3.8 Srovnání sledovaných hráčů

Zde jsou uvedené statistiky všech sledovaných hráčů v jednotlivých herních činnostech a jejich úspěšnost. U hráčů Baroše a Van Nistelrooye jsou tyto statistiky zprůměrovány na jedno utkání

Tab. č.41: Celkové hodnocení úspěšnosti jednotlivých hráčů (hodnoty jsou zprůměrovány na jedno utkání)

Hráči	Počet příjmů míče	Úspěšnost v %	Počet přihrávek	Úspěšnost v %	Počet osobních soubojů	Úspěšnost v %	Ztráty míče	Střely na branku
Pauleta	16	75%	9	77,8%	3	66,7%	7	3
Nuno Gomes	14	85,7%	12	75%	12	58,3%	8	4
Van Nistelrooy	16	87,5%	13	88,5%	16	59,4%	6	2,5
Baroš	18,5	89%	9,5	94,7%	4	75%	8,5	2,5

Z hlediska příjmů míče měl nejvyšší množství ve svých statistikách Baroš. Celkem 18,5 míče přijal v průměru na jedno utkání. To ukazuje na jeho velkou aktivitu ve sledovaných utkáních. Nejméně míčů přijal Nuno Gomes. Baroš má také nejvyšší procento úspěšnosti v této statistice (89%), což je navzdory množství přijatých míčů obdivuhodné a svědčí o jeho velmi kvalitním příjmu a pokrytí balonu při zpracování. Pokud se jedná o přihrávky kterými sledovaný hráč hledal spoluhráče, nejvíce jich uskutečnil Van Nistelrooy a to 13. Nejméně jich uskutečnil Pauleta, 9. Nejvyšší úspěšnost (94,7%) měl opět Baroš. S nejhorší úspěšností se potom potýkal Nuno Gomes a to se 75%. V průměru 16krát se účastnil Van Nistelrooy souboje o míč, což bylo nejvíce ze všech sledovaných hráčů. Naopak nejméně osobních soubojů absolvoval Pauleta a to pouze 3. Pokud se jedná o procentuelní úspěšnost, se 75% byl znovu nejúspěšnější Baroš.

Stejně tak tomu bylo i u nejhorší statistiky ve které opět figuroval Nuno Gomes s 58,3%. Van Nistelrooy byl hráč, u něhož jsem zaznamenal nejméně ztracených balonů (6). Nejvíce (8,5) jich ztratil Baroš . Pokud se jedná o statistiku střel na branku, nejčastěji střílejícím hráčem byl Nuno Gomes se 4 pokusy na utkání. Nejméně pokusů o střelu (2,5 na utkání) nejsem zaznamenal u Van Nistelrooye a Baroše. Druhý jmenovaný hráč je však jediný, kterému se ve sledovaných zápasech podařilo skórovat a to dokonce 2krát.

3.9 Významné herní situace

Zde jsou zahrnuty významné herní situace z jednotlivých utkání, ve kterých sledovaný hráč sehrál stěžejní roli.

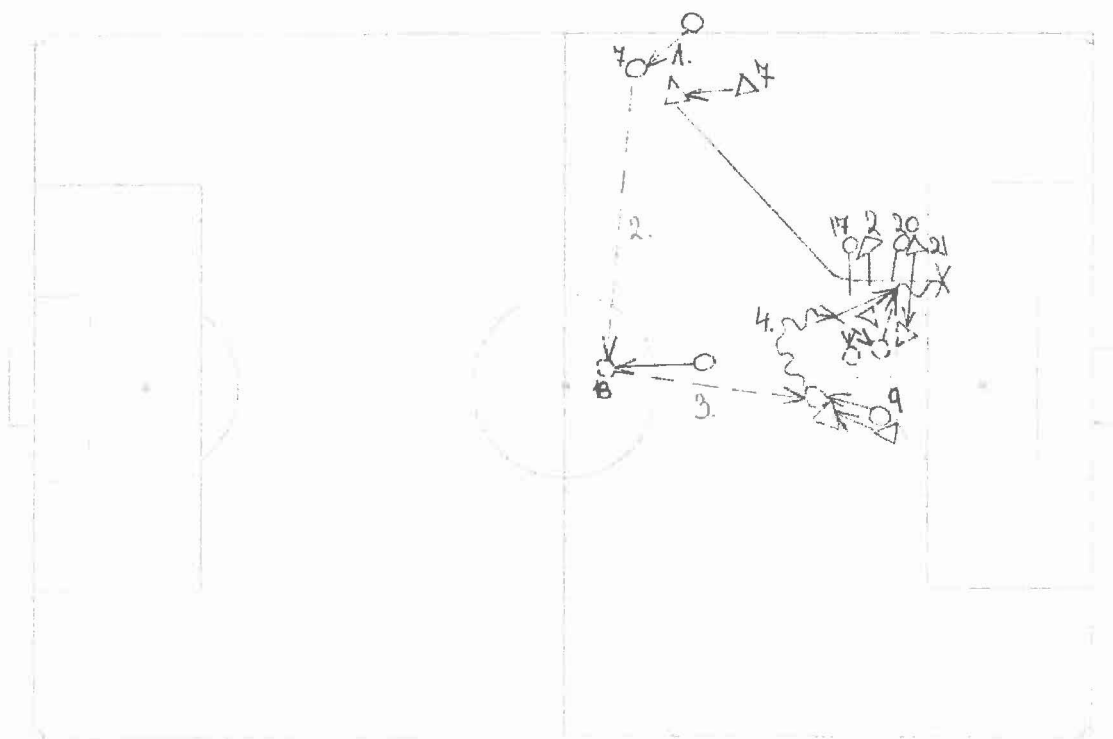
Následující značení jsou použita v jednotlivých diagramech.

	útočící hráč
	útočící hráč ve změněném postavení
	bránící hráč
	bránící hráč ve změněném postavení
	faul či konec akce
	pohyb hráče bez míče
	přihrávka
	vedení míče
	obejití soupeře
	střela
	odražený míč

Schéma č. 1

Portugalsko – Řecko

Pauleta (2:41)

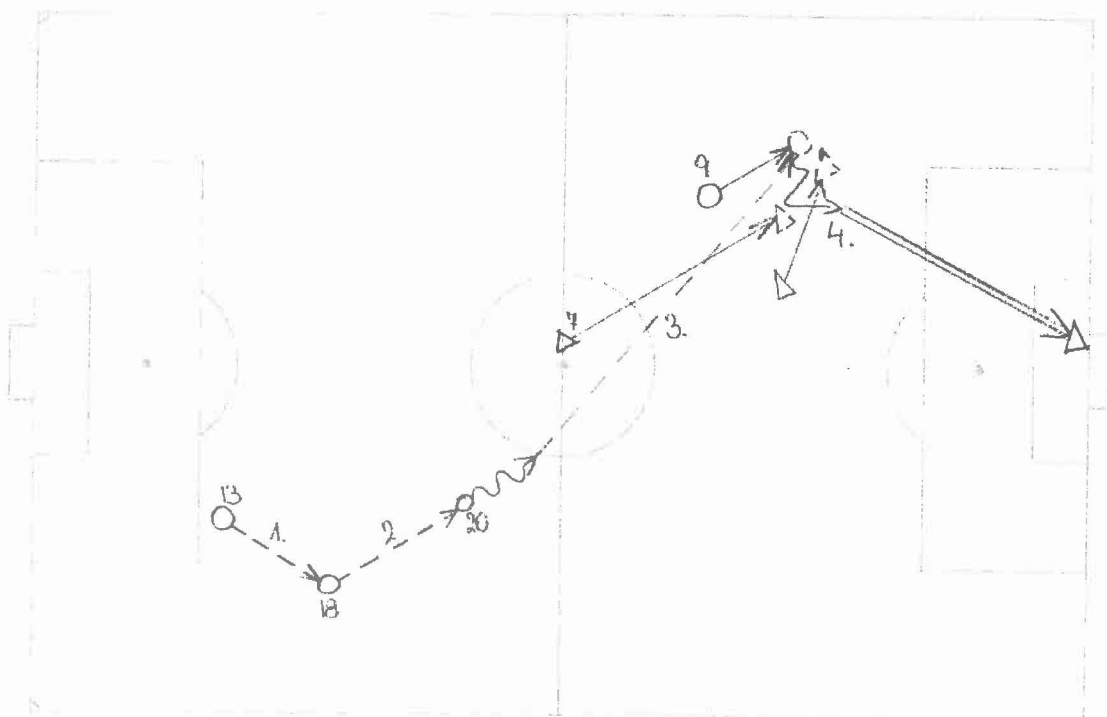
Útok začal autovým vhazováním na Figa. Ten po zpracování přihrál do středového kruhu na Maniche, který se pro přihrávku trochu stáhl zpět. Následovala kolmá přihrávka vpřed na nabíhajícího Pauletu. Ten si pod tlakem soupeře zpracoval míč do strany a dále vedl míč směrem k brance soupeře. Zde si vyměnil přihrávku s Decem ale po opětovném zpracování přichází skluz protihráče, vracejícího se z místa předchozí rozehrávky autu. Pauleta po tomto souboji padá přes míč a protihráč jej získává do svého držení.

Schéma č. 2

Portugalsko – Řecko

Pauleta (16:21)

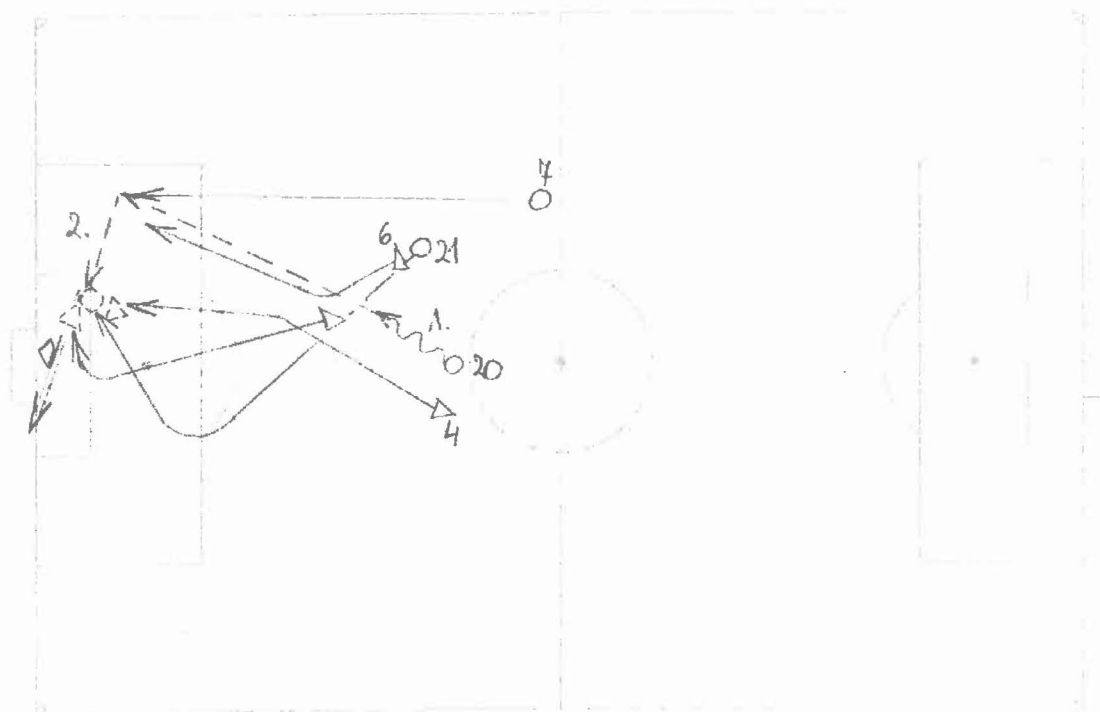

Tato akce začíná u obránce Miguela. Ten posouvá míč na Maniche a dále na Deca. Deco si zpracovává míč do pohybu a po krátkém vedení míče hledá dlouhou přihrávkou nabíhajícího Pauletu. Ten bráněný protihráčem zpracovává míč do jeho protipohybu, čímž se uvolňuje a získává prostor k okamžité střele. Brankář soupeře si však s touto přízemní střelou u pravé tyče bez problémů poradil.

Schéma č. 3

Portugalsko – Anglie

Nuno Gomes (9:21)

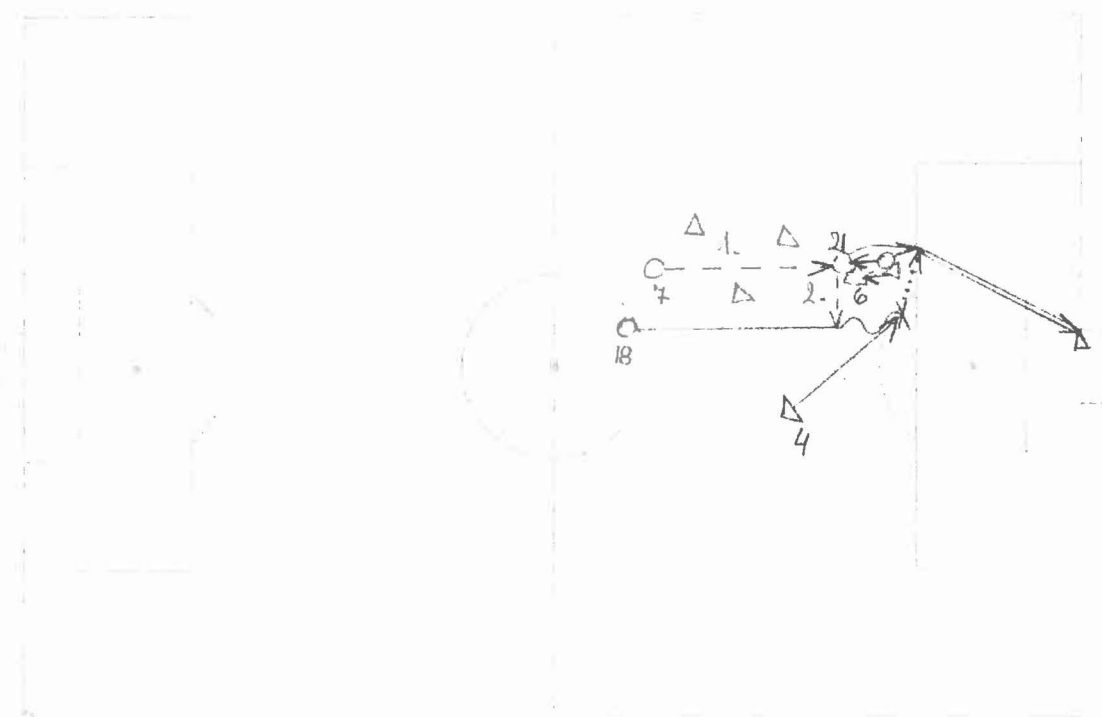

Akce začíná Decovým získáním míčem. Po krátkém vedení přihrává šikmo vpřed na nabíhajícího Figa. Ten přízemním centrem prvním dotykem hledá na rohu malého brankového území nabíhajícího Nuno Gomeze, který v tísní dvou obránců tečuje přihrávku jen těsně mimo branku soupeře.

Schéma č. 4

Portugalsko – Anglie

Nuno Gomes (61:42)

Zde jsem akci zaznamenal od Figovi přihrávky na nabíhajícího Nuna Gomeše. Ten v tísní soupeře přihrává na Munice, který po dlouhém náběhu přebírá míč. Odvádí jej směrem k brance soupeře. Protihráč jej však křížuje a ve skluzu mu vypichuje míč od nohy. Odražený balon se však dostává k Nuno Gomesovi, (jenž bezprostředně po předešlé přihrávce nabíhal směrem k brance soupeře) který okamžitě po zpracování míče střílí. Brankář soupeře si však s touto přízemní střelou u pravé tyče bez problémů poradil.

Schéma č. 6

Portugalsko – Nizozemsko

Van Nistelrooy (62:19)

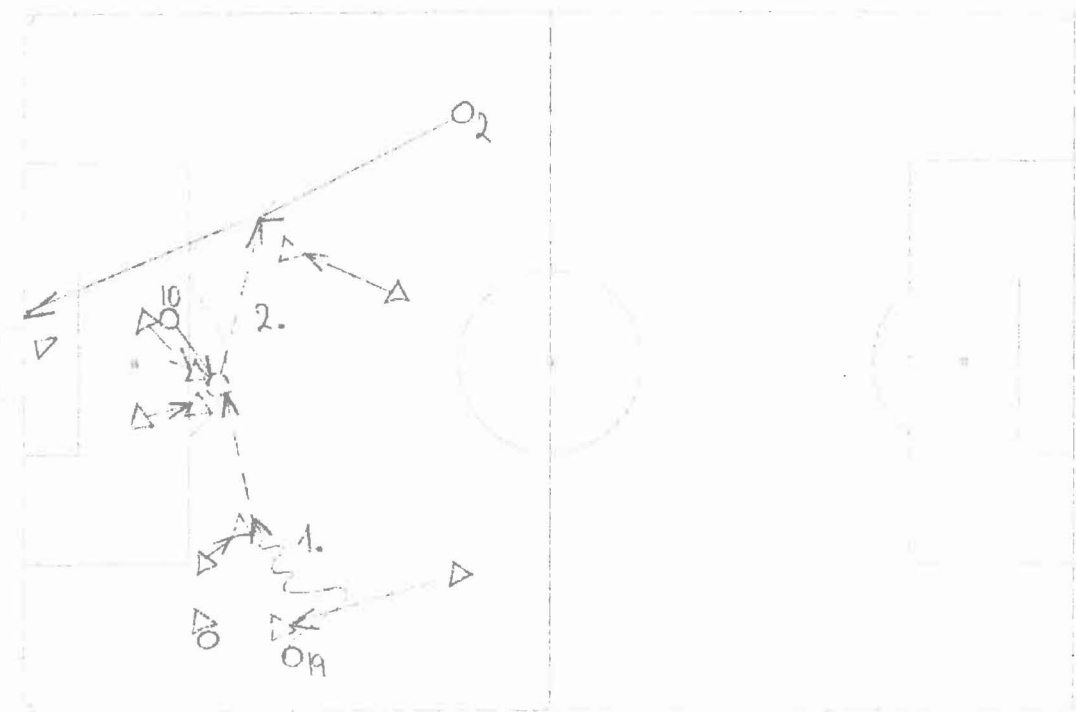

Celá akce začíná o Robbena (č. 19) který přihrává zpět pravděpodobně na Coca nebo Seedorfa (tato skutečnost bohužel nelze ze záznamu vyčíst). Následuje přihrávka šikmo vpřed, kde si nabíhá Van Brongkhorst. Bráněn protihráčem se zastavuje s balonem čelem k brance soupeře. Po krátké kličce do středu hrací plochy centruje na nabíhajícího Van Nistelrooye. S tímto hráčem se vrací i bránící hráč, avšak je ve špatně pozici a nezbývá mu nic jiného, než tečovat míč. Bohužel pro Portugalský tým však tečuje centr tak nešťastně, že míč končí za zády domácího brankáře.

Schéma č. 7

Švédsko – Nizozemsko

Van Nistelrooy (26:06)

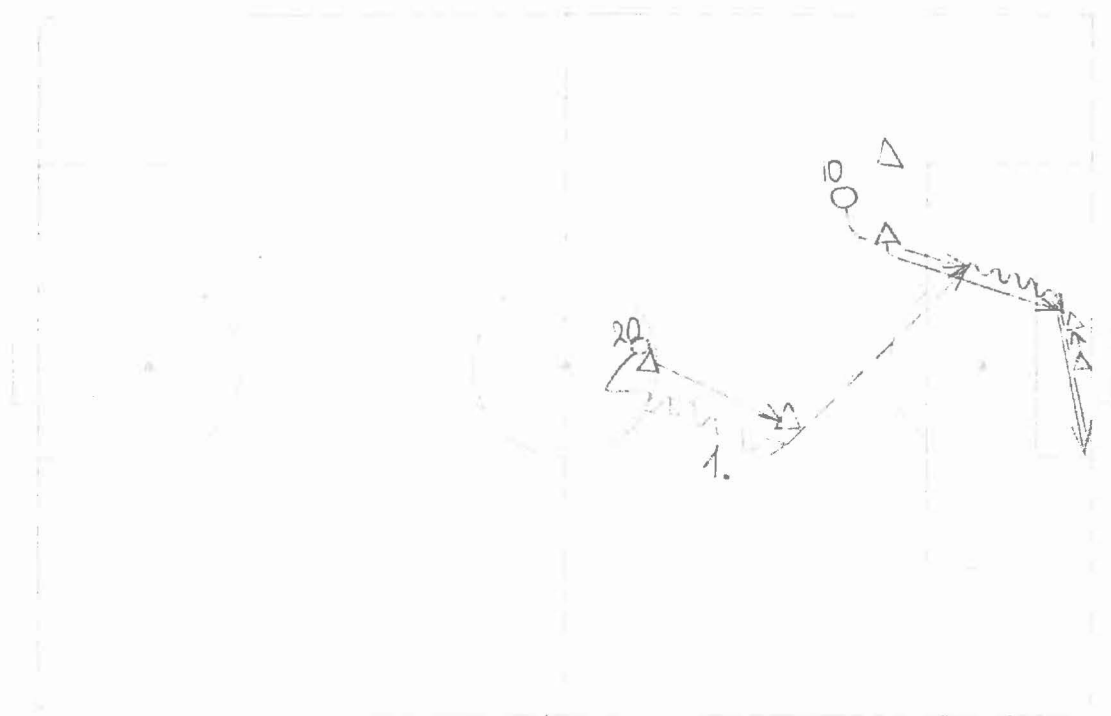

Akce začala u Robbena na levé straně hrací plochy. Protisměrnou klíčkou se dostal přes obránce a po krátkém vedení míče směrem k brance soupeře přihrát na nabíhajícího Van Nistelrooye. Ten na sebe navázal dva soupeřovy obránce a posunul míč na nabíhajícího Reizigera, který prvním dotykem vystřelil. Prudká střela jen těsně minula levou tyč soupeřovi branky.

Schéma č. 8

Švédsko - Nizozemsko

Van Nistelrooy (61:25)

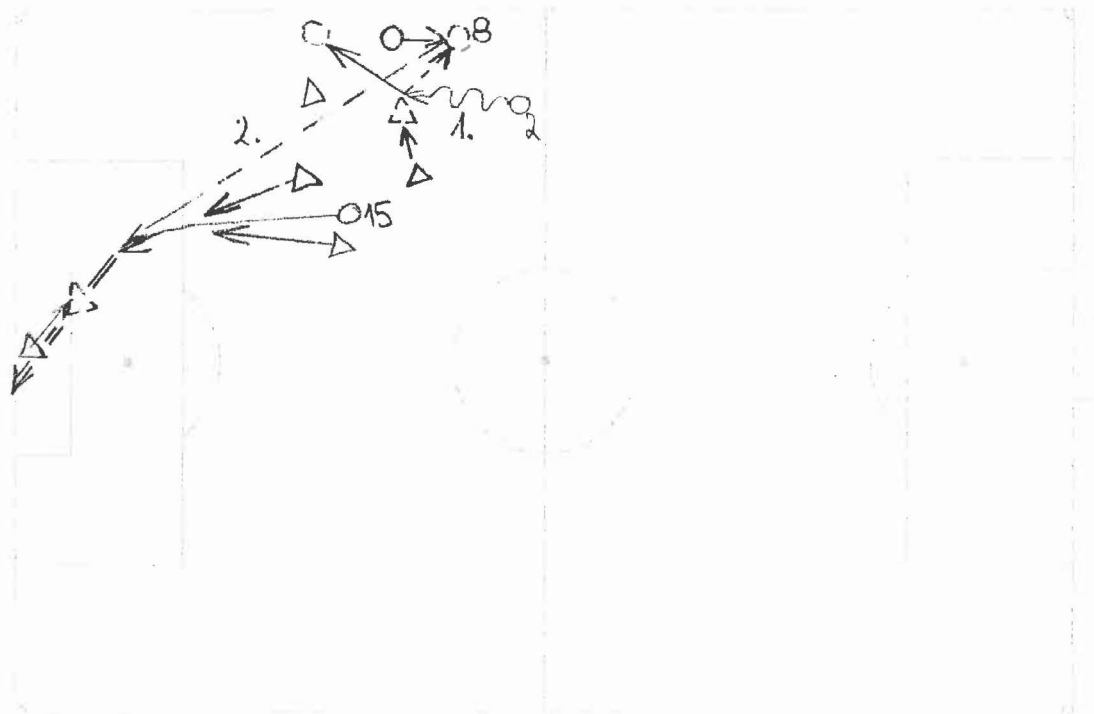

Odražený míč se ve středu hrací plochy dostává k Seedorfovi. Ten si obhazuje soupeře a vede míč k soupeřově brance. Mezi tím si nabíhá z levé strany do brankového území Van Nistelrooy. Dostává od Seedorfa přesnou přihrávku. Skvěle si ji zpracovává do pohybu i přes to, že je těsně bráněn soupeřem. Pohotově střílí, ale vybíhajícímu brankáři soupeře se daří tečovat míč a střelu vytěsnit mimo svou branku.

Schéma č. 9

Česká republika - Dánsko

Baroš (62:15)

Rychlá akce začíná Grygerovým získáním míče. Po krátkém vedení přenechává míč Poborskému, se kterým si vyměňují pozici. Poborský si zpracovává míč a dlouhou přízemní přihrávkou nachází nabíhajícího Baroše, který se svou rychlostí zbavil dvou obránců. Baroš lehce přizvedne míč nad soupeřova brankáře a dává gól.

Schéma č. 10

Česká republika - Dánsko

Baroš (64:21)

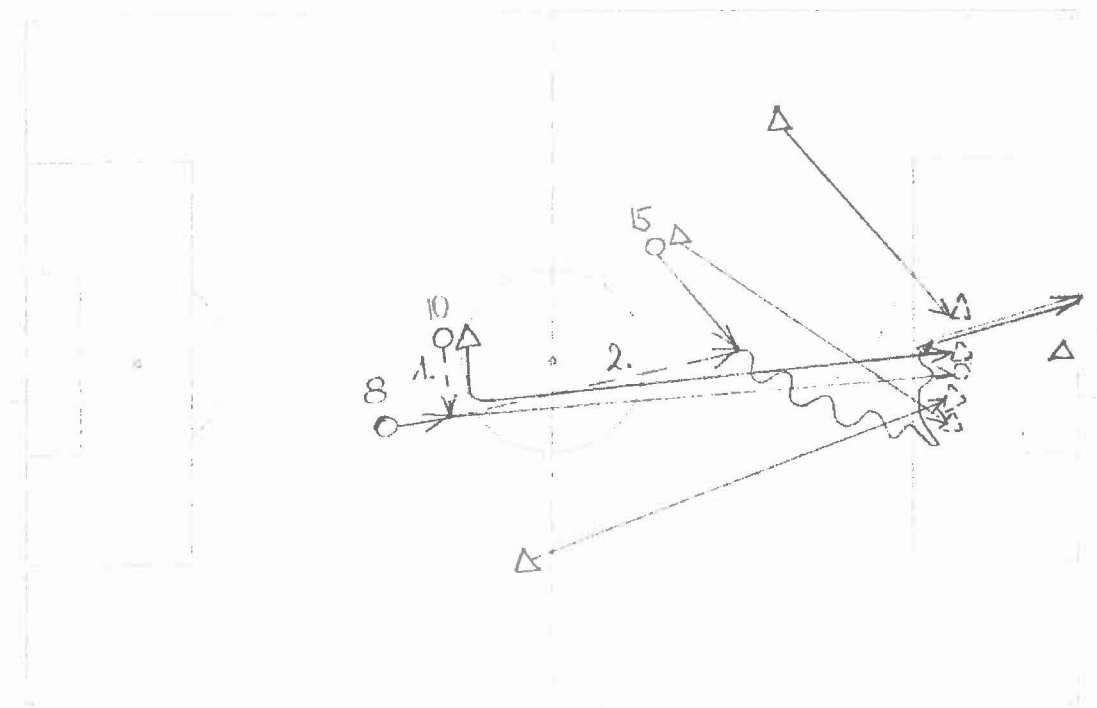

Na autové vřazování na vlastní polovině hřiště si naběhl Koller a prodloužil míč hlavou za sebe. Ze středu si pro tuto přihrávku sběhl Nedvěd. Po krátkém vedení přihrává šikmo vpřed na nabíhajícího Baroše. Ten se svou rychlostí dostává před soupeře. Zpracovává si míč a prudkou střelou k levé tyči dává svůj druhý gól v tomto utkání.

Schéma č. 11

Řecko – Česká republika

Baroš (54:35)

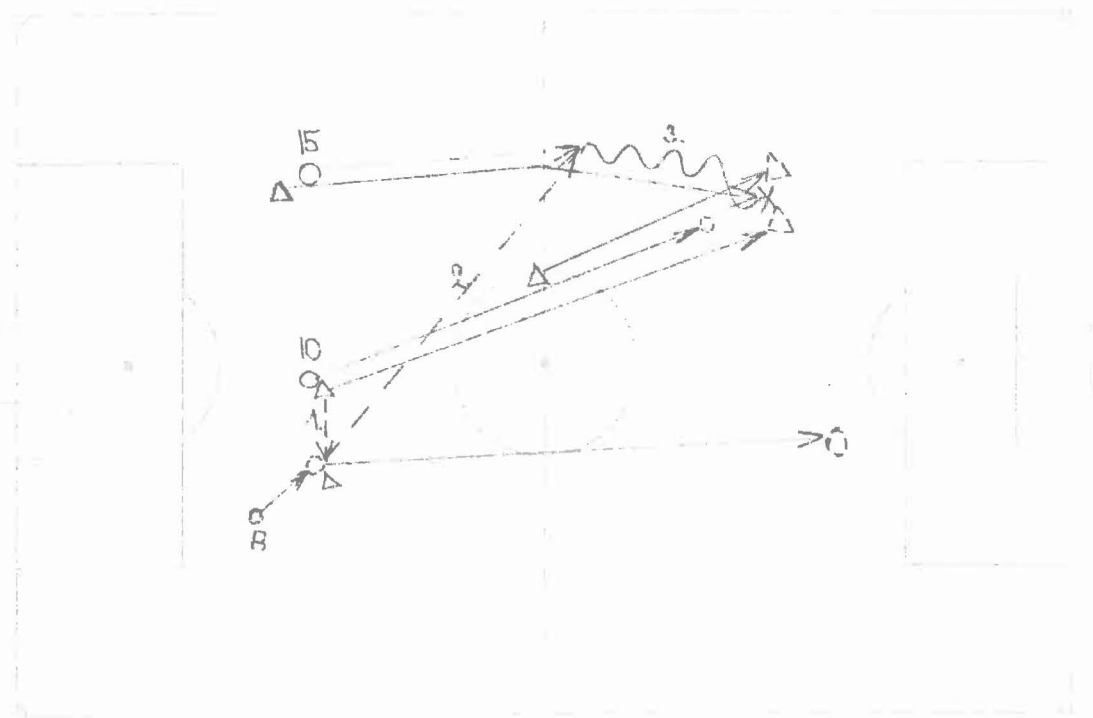

Rosický získává míč na vlastní polovině a přihrává Poborskému. Ten prvním dotykem směřuje přihrávku kolmo vpřed na nabíhajícího Baroše. Baroš, bráněn protihráčem, vede míč směrem k soupeřově brance. Proniká do brankového území a zasekává míč do protipohybu soupeře. Jedním dotykem si přistrčí míč kolem soupeřů a střílí na branku. Přízemní střela jen těsně míjí levou tyč soupeřovi branky.

Schéma č. 12

Řecko – Česká republika

Baroš (82:52)

Poborskému se daří vystihnout přihrávku soupeře a prvním dotykem přihrává na nabíhajícího Baroše. Ten se svou rychlostí odpoutává od soupeře a kličkou do středu mezi dvěma hráče se mu otvírá prostor k brance soupeře. Tato klička ho však zpomalila a soupeř, od kterého se dokázal odpoutat na počátku akce jej stačil zezadu faulovat.

3.10 Aplikace do praxe

V této práci jsem se zaměřil na sledování a hodnocení individuálních herních činností jednotlivce. Konkrétně se jednalo o rozbor typických herních situací, které řešili útoční hráči té nejlepší světové úrovně. Na základě podkladů získaných z tohoto sledování zde uvádím některé skutečnosti, které mohou být vhodným základem či zdrojem informací pro tréninkový proces ať už mládeže či hráčů seniorských kategorií.

Dále zde v několika bodech uvádím činnosti, na které by se trenéři ale také hráči v metodicko-organizačních formách (průpravná cvičení, herní cvičení, průpravné hry ale i samotné zápasy) měli zaměřit. Pro útočné hráče se jedná o tyto aktivity:

- start na míč (rozvoj rychlostních schopností a obratnosti)
- hra hlavou a rozvoj odrazových schopností
- důraz v osobních soubojích a s tím spojené krytí míče
- zpracování míče (především pod tlakem)
- správný výběr pozic jeho načasování
- pohotový a efektivní způsob zakončení
- participace na týmovém výkonu (schopnost spolupráce s ostatními členy týmu)

4. Závěrečná část

4.1 Diskuse

Obsahem mé práce bylo sledování činnostního profilu útočných hráčů a specifikace požadavků, jenž klade pojetí dnešní elitní fotbalové výkonnosti na tuto hráčskou funkci. Sledování byli hráči z hlediska kvantitativní i kvalitativní analýzy a to v závislosti na herním systému jejich družstva (tzn. týmy, jež se na turnaji prezentovali rozestavením 4 – 4 – 2, rozestavením 4 – 2 – 3 – 1 a rozestavením 4 – 3 – 3).

Z výše uvedených výsledků sledování jsem vyvodil následující závěry.

Z hlediska rozestavení, je novým trendem systém 4 – 2 – 3 – 1. Toto rozestavení na turnaji praktikoval Portugalský národní tým a naprosto odpovídalo jejich hernímu projevu. Jednalo se především o kombinační přechod do protiútoku kdy hlavní útočnou aktivitu přejímaly obě řady záložníků (především potom řada tří záložníků předsunutých). Tento fakt měl také za následek, že na hrotu osamocený útočník byl prakticky odkázán pouze na spolupráci s touto útočně laděnou řadou záložníků. Opakem bylo rozestavení 4 – 4 – 3, kdy hrotový útočník byl jakýmsi prostředníkem pro přechod do protiútoku. Jeho činnost tkvěla v příjmu přihrávek především od krajních obránců a dále následovala spolupráce s dvěma křídelnými útočníky. Prolínání jednotlivých řad zde bylo mnohem častější, což dokládá i fakt časté výměny krajních obránců s krajními záložníky. V rozestavení 4 – 4 – 2 byl útočný hráč nejvytíženějším, ze všech sledovaných hráčů. Jeho spolupráce se odvíjela od spolupráce se všemi hráči v daném rozestavení. Především se jednalo, podobně jako v rozestavení 4 – 3 – 3, o krajní obránce a krajní záložníky. Největším rozdílem byl ale činnostní rádius. Útočný hráč v tomto rozestavení (4 – 4 – 2) měl mnohem větší prostor pro vlastní kreativitu, tedy i využití svých individuálních herních předpokladů, což se v tomto případě bezpochyby potvrdilo.

Z daných závěrů je patrné, že hráčská pozice útočníka je odkázána na spolupráci s jednotlivými spoluhráči a svázána taktickými prvky herního projevu celého družstva. Také ale můžeme říci, že tento post je více než kterýkoliv jiný založen na kreativě a individuálních herních předpokladech daného hráče.

Prvním srovnáním, které se zde naskýtá je počet zpracování jednotlivých hráčů. Z analýzy Roma, který sledoval útočné hráče vyplývá 10 zpracování na jedno utkání.

Rychtr, který ve své práci sledoval krajní obránce zaznamenal dokonce 24,9 zpracování na jedno utkání. Středoví obránci, které sledoval Štěch zpracovávali míč v průměru 25,8krát. Z hlediska útočníků, které jsem sledoval ve své práci se v průměru jednalo o 16,1 zpracování na jedno utkání.

Z daných hodnocení je patrné, že nejvíce vytěžovanými hráči jsou krajní a středoví obránci. Nejméně vytěžováni jsou v obou případech útočníci. Tato skutečnost je dána tím, že útoční hráči jsou pod neustálým tlakem soupeře a přijímání míče pod svou kontrolu je tedy mnohem obtížnější.

Dále zde porovnávám množství a procentuální úspěšnost přihrávek. Jako první zde uvádím Štěchovo sledování středových obránců z hlediska přihrávek. Nejvíce zaznamenal u Ramelowa (56), dále Sierro (54) a Linke (45). U Fišerových tvořivých záložníků nejvíce přihrávek zaznamenal Zidane (62,5), Figo (45), Rosický (28). V mé analýze nejvíce přihrávek situoval Van Nistelrooy (13), dále Nuno Gomes (12) a Baroš (9,5). Z hlediska procentuální úspěšnosti zaznamenal Štěch nejlepší hodnocení u Ferdinanda (96,5%), Camballa a Nadala (91,5%) a také Ramelowa (91%). Z tvořivých záložníků dopadl nejlépe Figo (91,1%), dále Zidane (88,8%) a Rosický (82,1%). V mé práci měl nejvyšší úspěšnost Baroš (94,7%), Van Nistelrooy (88,5%) a Paleta (77,8%).

Z těchto výsledků vyplývá, že nejvyšším počtem přihrávek se ve sledovaných zápasech prezentovali tvořiví záložníci avšak s téměř stejným výsledkem, jako středoví obránci. Pro oba posty je typická rozehrávka resp. vedení útočné akce. Vysoké množství přihrávek se tedy dá očekávat. Konkrétně byl v této statistice nejlépe hodnocen Zidane, který v průměru na zápas situoval přihrávku celkem 62,5krát. Nejméně přihrávek naopak zaznamenali mnou sledovaní útočníci. Pokud budeme hovořit o úspěšnosti přihrávek, nejlépe zde dopadli středoví obránci, jejichž úspěšnost se pohybovala nad 90%. Nízká chybovost je pro tento post naprosto nezbytná jelikož tyto hráče již mnohdy nemá kdo zajistit. A ztráta míče je tedy velice riziková. Jako nejúspěšnější se zde ukázal Ferdinand (96,5%). Nejhorší procentuální úspěšnost zde v průměru vyplynula u útočníků. Pokud se však podíváme na úspěšnost Baroše (94,7%), zjistíme jeho velice nízkou chybovost.

Jako poslední srovnání zde uvádím statistiku osobních soubojů. Podle Štěcha, který se ve své práci zaměřil na středové obránce absolvoval nejvíce osobních soubojů Nadal (21), dále Sierro (20) a Linke (16,5). V mém sledování se nejvíce soubojů účastnil Van

Nistelrooy (16), následoval Nuno Gomes (12) a s propastným rozdílem za nimi Baroš (4). Co se týče procentuelní úspěšnosti. Nejlepší je podle Štěchovi analýzy Ferdinand s úctyhodnými 100%. Následuje Hierro (95%) a Nadal (90.5%). Z mého sledování vyšel nejlépe Baroš (75%), ten však absolvoval pouze 4 souboje. Dále Paleta (66,7%) absolvující pouze 3 souboje a Van Nistelrooy (59,4%).

Toto srovnání je především zajímavé tím, že středoví obránci jsou právě ti, kteří absolvují s útočníky nejvíce soubojů. Z výše uvedených údajů je více než patrné, že obránci jsou v této činnosti mnohem úspěšnější. Je to důsledek mnoha faktorů. Ať už se jedná o výběr místa, herní či somatické předpoklady pro tuto činnost či destruktivní odebrání míče, které však v této statistice příliš nehraje roli. Faktem zůstává, že jsou obránci v této aktivitě mnohem úspěšnější.

Při srovnání výše uvedených analýz Richtra, Roma, Štěcha či Fišera s výsledky mého sledování je více než patrné, že jednotlivé hráčské funkce ať už obránce, záložníka či útočníka kladou na hráče rozdílné nároky a získané hodnoty se v závislosti na hráčské pozici liší.

4. 1. 1 Porovnání výsledků analýzy a hypotézy

Srovnáním výsledkům se potvrdily rozdíly mezi kvantitativními i kvalitativními znaky jednotlivých hráčů. U kvantitativních znaků byly tyto rozdíly ještě o něco výraznější a to závislosti na funkci, jakou hráč v daných utkání plnil. U kvalitativních znaků se jednalo především o individuální herní předpoklady a rozdíly mezi jednotlivými hráči zde nebyly příliš velké.

Dále se potvrdilo, že jsou na hráče kladeny rozdílné nároky v závislosti na jednotlivé hráčské pozice v daném rozestavení. V rozestaveních 4 – 3 – 3 a 4 – 4 – 2 byli útoční hráči mnohem více zapojováni do hry a jejich aktivita vycházela ze spolupráce s hráči celého týmu.

4. 2 Závěr

V této práci jsem provedl analýzu vybraných činností hráčské funkce útočníka. Každý sport klade na hráče specifické nároky, které se liší v závislosti na herním rozestavení, hráčské pozici a mnoha dalších faktorech. Tyto nároky se mění a vyvíjejí společně s vývojem herních trendů v moderním fotbale. Z tohoto důvodu je nezbytné srovnávat a analyzovat hráče nejlepší světové úrovně. Závěry z těchto analýz dále aplikovat do praxe a tréninkového procesu již od mládežnických kategorií. Stejně tak je možné tímto způsobem předcházet problémovým prvkům sportovního tréninku či je v tréninkovém procesu korigovat.

Potvrdilo se, že podmínky pro vyhotovení této práce a získávání objektivních dat při kvantitativní i kvalitativní analýze budou v určitých případech velice obtížné.

Také jsem si vědom skutečnosti, že mnou vyhotovený kategorizační systém nemusí všem připadat dokonalý a dalo by se zde použít mnohem více ukazatelů, které by zkvalitnily jednotlivé údaje této analýzy. Samozřejmě také v závislosti na možnostech a podmínkách pro toto sledování (např. osobní účast na utkání, možnost sledování záznamu z více pohledů, atd.). Přesto se však domnívám, že tato práce je dostatečně objektivní na to, aby poskytla hodnotné podklady pro tréninkový proces.

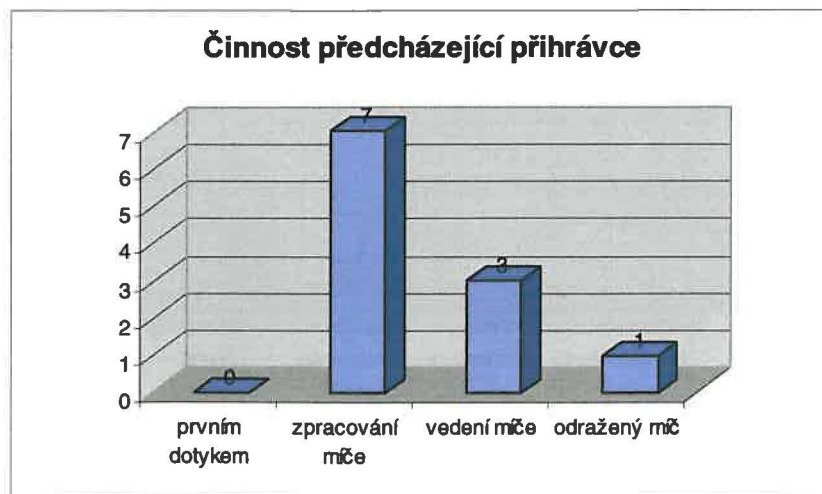
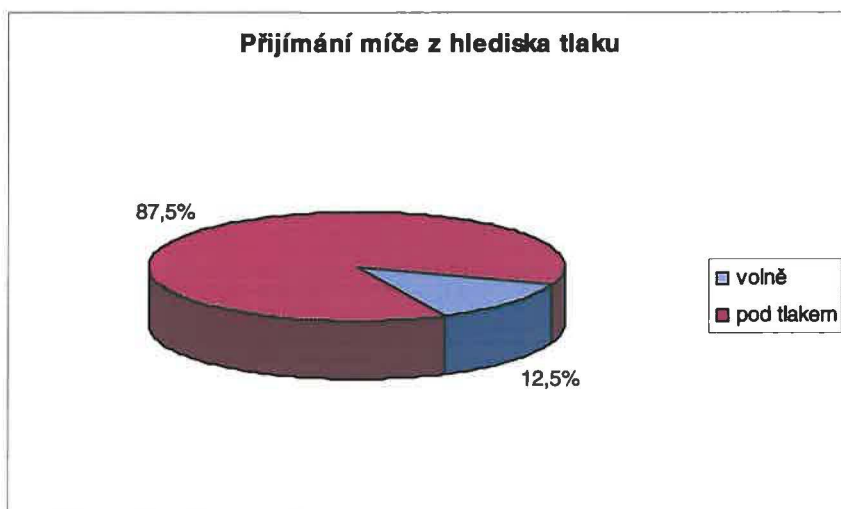
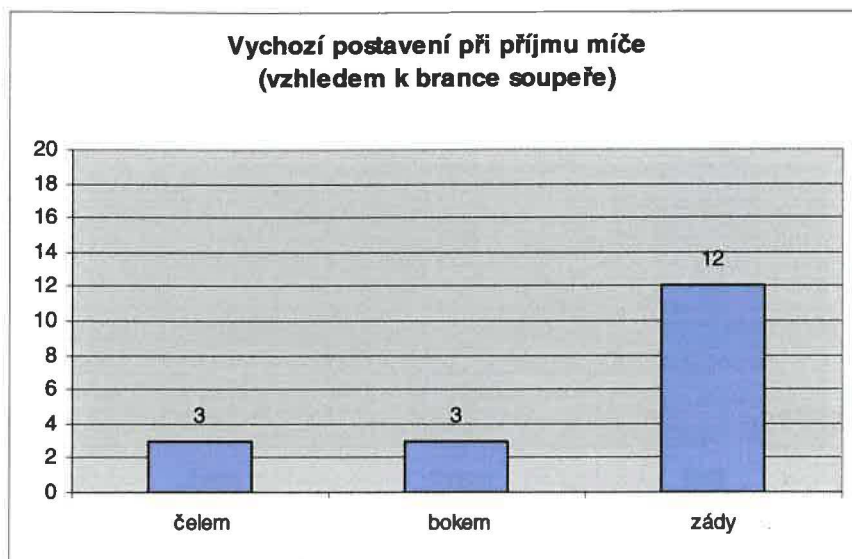
SEZNAM POUŽITÉ LITERTURY

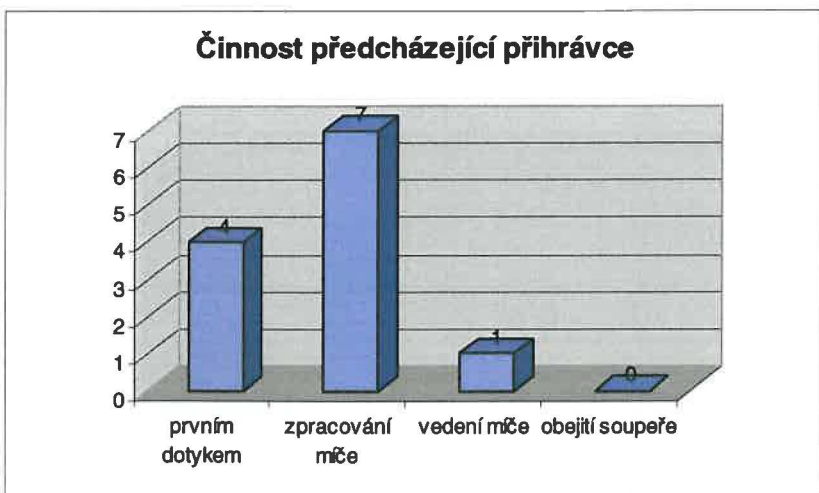
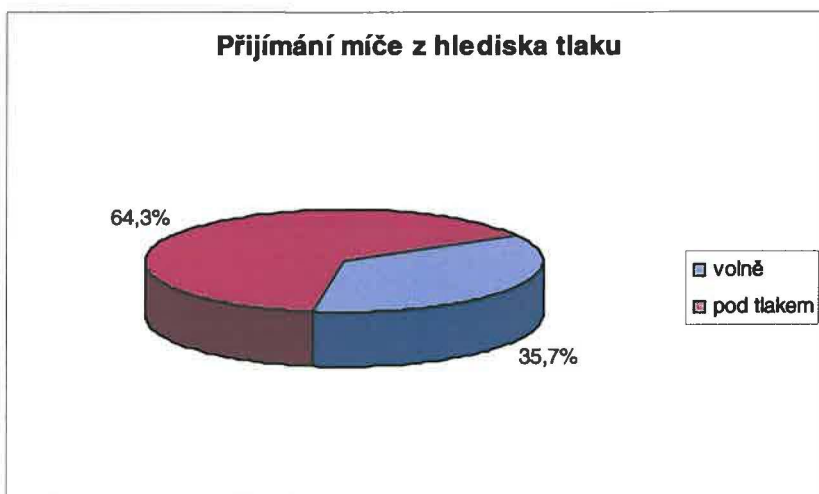
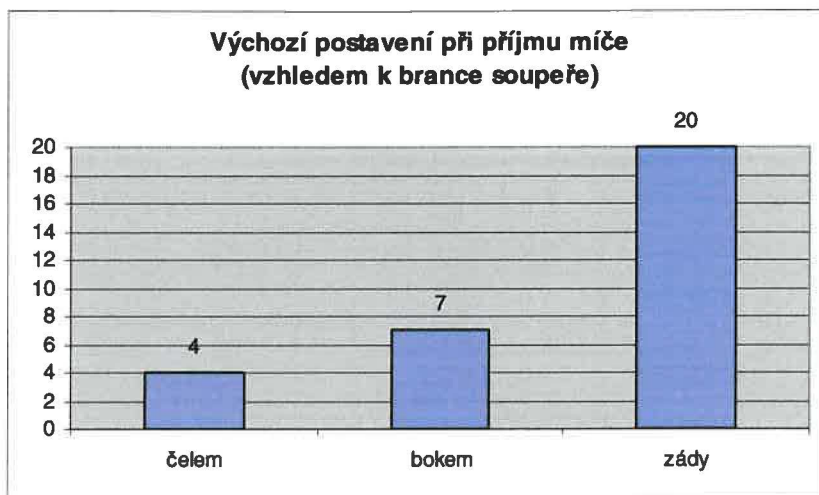
- BOKŠA, M., MENDÍK, J. *Střelba v kopané*, Praha : Olympia, 1989.
- BRUCKNER, K., *Rozhovor s trenérskou osobností / odborná studie*. Fotbal a trénink, 2002, č. 4, str. 8 – 9.
- BUZEK, M., *Učíme se hrát ofenzivně v rozestavení 4 – 4 – 2 / odborná studie*. Fotbal a trénink, 2005, č. 1, str. 8 – 16.
- DOBRÝ, L. *Didaktika sportovních her*, Praha : SPN, 1988.
- DOBRÝ, L., SEMIGINOVSKÝ, B. *Sportovní hry – výkon a trénink*, Praha : Olympia, 1988
- DOVALIL, J. *Sportovní trénink*, Praha : Olympia, 1991.
- DOVALIL, J. a kol. *Výkon a trénink ve sportu*, Praha : Olympia, 2002.
- FIŠER, J. *Činnostní profil vybraných hráčských funkcí*, DP, 2000.
- HENDL, J. *Kvalitativní výzkum*, Praha : Portál, 2005.
- HENDL, J. *Úvod do kvalitativního výzkumu*, Praha : Karolinum, 1997.
- CHOUTKA, M., HŘEBÍK, J., *Rozhovor s trenérskou osobností / odborná studie*. Fotbal a trénink, 2001, č. 2, str. 6 – 7.
- CHOUTKA, M. *Moderní kopaná*, Praha : Olympia, 1970.
- KNUDSON, D.V., MORRISON, C. S. *Qualitative Analysis of Human Movement*, Champaign : Human Kinetics, 1997.
- LUCCHESI, M. *Attacking soccer*, Auburn : Reedswain Publishing, 2001.
- LUXBACHER, J. *Attacking soccer*, Champaign : Human Kinetics Publishing, 1999.
- NAVARA, M., BUZEK, M., ONDŘEJ, O. *Kopaná – Teorie a didaktika*, Praha : SPN, 1986.
- ROM, Z. *Analýza individuálního herního výkonu ve fotbale*, DP, 2003.
- RYCHTER, J. *Činnostní profil vybraných hráčských funkcí*, DP, 2003
- ŠTĚCH, J. *Analýza individuálního herního výkonu ve fotbale*, DP, 2004.
- VOJTÍK, J. *Trenér fotbalu "B" UEFA licence*, Praha : Olympia, 2005.
- Časopisy: Fotbal a trénink
- Internetové stránky: <http://www.fotbal.cz>
<http://www.uefa.com>

PŘÍLOHY

Sledovaný hráč: Pauleta

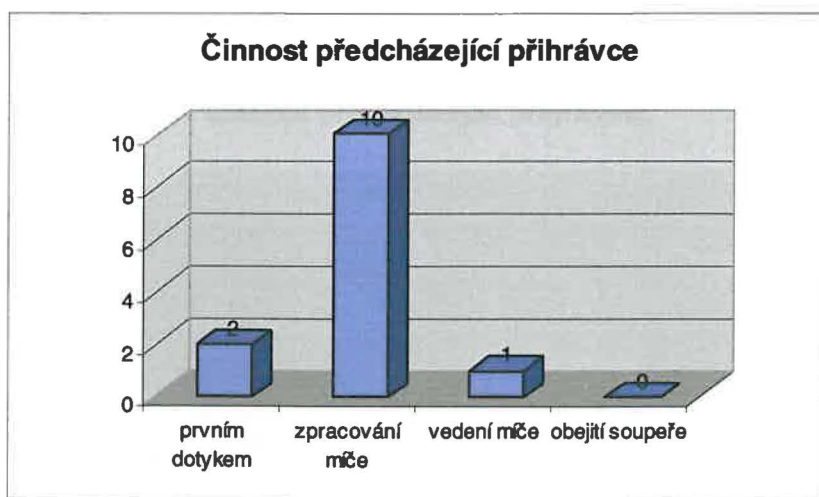
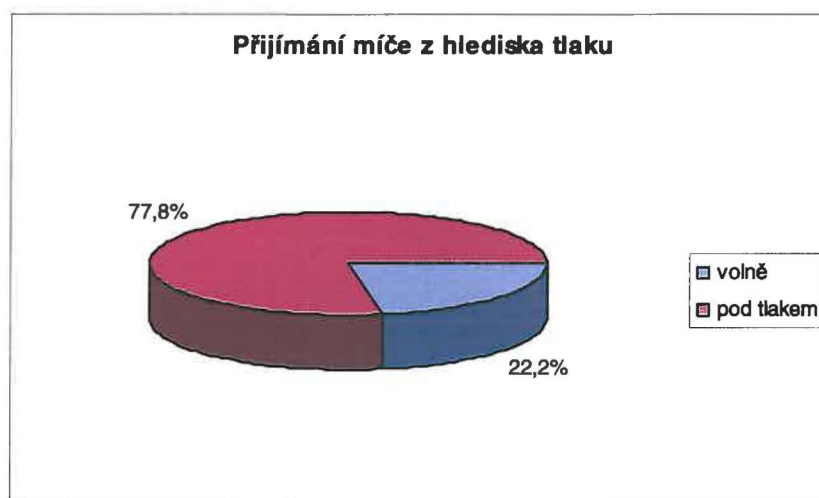
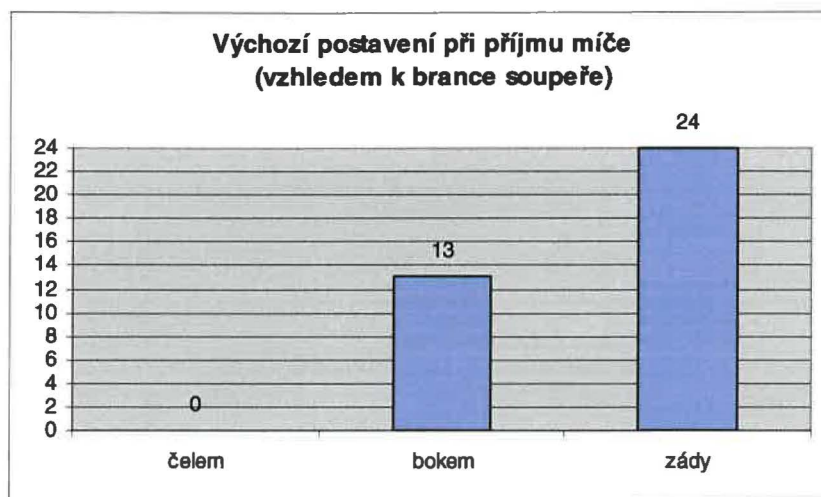
Utkání : Portugalsko - Řecko

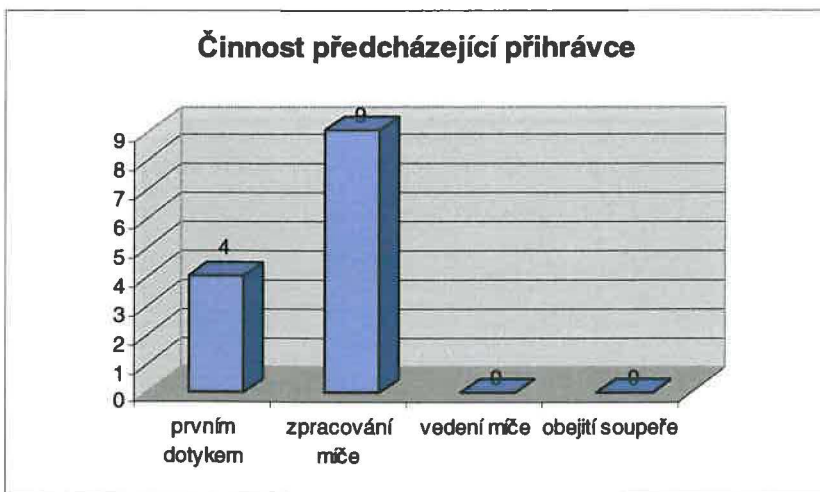
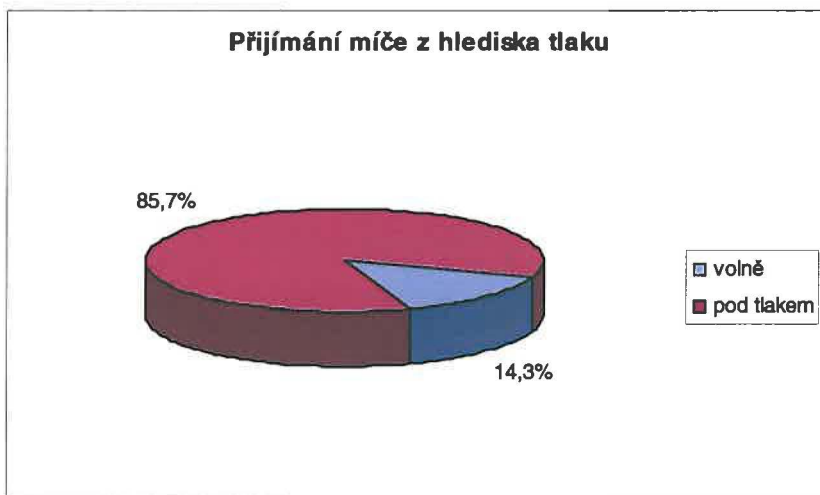
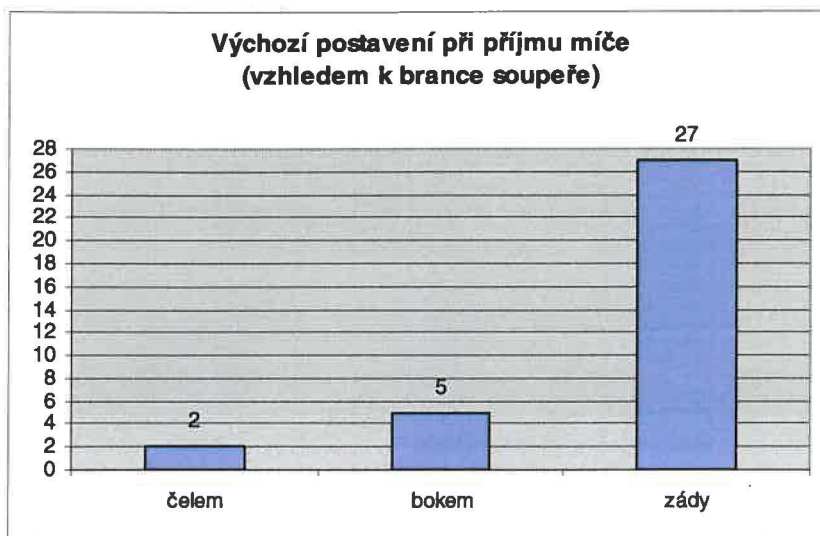
Sledovaný hráč: Van Nistelrooy

Utkání: Portugalsko - Nizozemsko

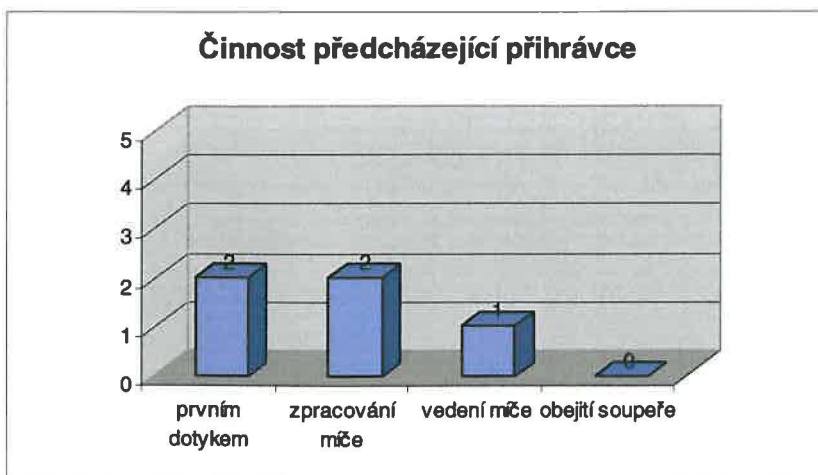
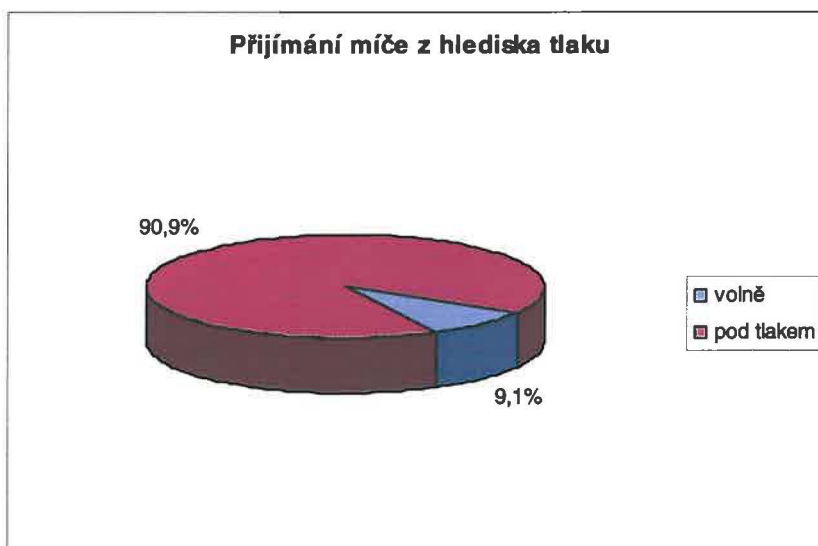
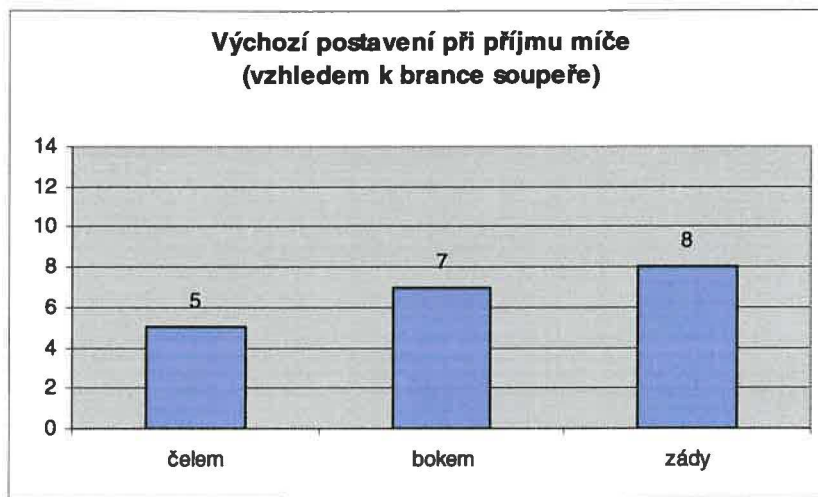
Sledovaný hráč: Van Nistelrooy

Utkání: Švédsko - Nizozemsko

Sledovaný hráč: **Baroš**

Utání: **Česká republika - Dánsko**

Sledovaný hráč: Baroš

Utkání: Řecko - Česká republika

